

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 22.

Sobota (Saturday) 24. 5. (May) 1986

PŘED 110 LETY ZEMŘEL V PRAZE FRANTIŠEK PALACKÝ „OTEC NÁRODA”

Pocházel z českobratrské rodiny a od svého otce - učitele a zbožné matky byl přísně nábožensky vychován. Dva roky chodil do německé školy v Kunvaldu, a pak jej otec poslal na evangelické lyceum do slovenského Trenčína a do Bratislavy, kde se naučil i maďarsky. Osobním stykem se studenty různých národů a zejména se vzdělanými kruhy Slovanů nabyt už v mládí širokého světového rozhledu a společenského taktu. Pilně četl Jungmanna a jeho spisy v něm probudily horlivé vlastenectví. Původně se chtěl stát českobratrským kazatelem a farářem, ale nakonec zaměřil své další studie na čistě literární - a nakonec historicky vědeckou práci. Po několik let byl vychovatelem, pokoušel se o skládání básní, seznámil se s Šafaříkem, s nímž vydal r. 1818 i svůj první knižní spis „Počátkové českého básnictví, obzvláště prosodie.” Pak se věnoval studiu estetiky a své články a studie uveřejňoval v „Časopise Českého musea”, který sám založil r. 1827 a po 11 let jej redigoval. - Na doporučení „modrého abbé” Dobrovského se stal v rodině Šternberků „hraběcím archivářem” a později zemským historiografem. Oženil se s dcerou pražského advokáta a velkostatkáře - Terezií Měchurovou. R. 1831 byla z podnětu Palackého založena „Matice česká” a zároveň se stal tajemníkem „České společnosti nauk” jejíž původně jednacím německý jazyk nahradil češtinou. Od r. 1841 byl i jednatelem výboru „Musea království českého.” Pod vedením katolického kněze Dobrovského si osvojil rozsáhlé dějepisné znalosti a vědomosti i ze všech pomocných věd historických, které jej připravily na jeho celoživotní dílo „Dějiny národu českého v Čechách a na Moravě”. Začal je psát už v r. 1832 a jejich první díl „Geschichte Böhmens” vyšel r. 1836. Přeložené do češtiny a rozšířené začaly vycházet r. 1848. Další svazky psal česky a do němčiny je dal přeložit. Mají pět dílů - od nejstarší doby až do r. 1526. Přípravou k nim mu byly předchozí jeho spisy - „Starí letopisové čeští od r. 1378 do r. 1527” - (vyšly r. 1829) německy psané. „Hodnocení starých českých dějepisců” (Würdigung der alten böhmischen Geschichtschreiber - 1830), Archiv český (1840-46), též německy psaná „Literární cesta do Itálie (1838), a pak ještě česky psaný „Popis království Českého” (1848).

Kromě literární a vědecko - historické činnosti Palacký vynaložil svůj organizační talent v národním úsilí tak obratně, že měl nakonec rozhodující vliv v politickém dění r. 1848 a pak znovu v 60. letech minulého století. Své politické články psal do „Pražských novin”, „Národních novin”, do „Národních listů” a pražského deníku „Národ”. Jádro svých politických názorů uložil ve spisu „Idea státu Rakouského”, který vyšel tiskem v r. 1865. „Drobné spisy Fr. Palackého”, (souhrn jeho spisů literárních, dějepisných i politických) vydal až posmrtně v r. 1898 jeho vnuk Bohuš Rieger, syn dalšího našeho národního pokorného velikána - dr. Frant. L. Riegra, který se do rodiny Palackých přičlenil. Na sklonku života - (dožil se požeňnaných 78 let) - se Palackému dostalo nejvyšších poct a uznání - (vždyť měl i velikou zásluhu o postavení Národního divadla) - a český lid jej z hluboké vděčnosti začal nazývat „Otcem národa.”

Josef Pekař:

K jubileu Palackého

(Proslov

na radnici Staroměstské
dne 26. května 1926.)

Dnes je tomu půl století, co zemřel František Palacký. Shromáždili jsme se, abychom vzpomněli s díkem člověka i díla jeho a duchovně se posílili a obnovili příkladem jeho. Výročí velkých dnů této povahy je jako vzestup na vysoké hory, kde před zrakem se rozvírají do daleka kraje rodné země - tak dnes duševní zrak náš přehlíží dálku uplynulého století, snaže se takřka pohlédnouti ve tvář osudu a zaměřiti cesty, jimiž vedl poslední generace našeho národa k vítězství. V životě národů je to jako v životě přírody: po podzimech a zimách, zimách často staletí trvajících, vracejí se přece konečně vesny - to jaro národů, jež šlo před stem let starou Evropou, dotklo se svým kouzlem i nejednoho českého srdce, činíc z lhostejných apoštoly, z nevědomých vyznavače. V nikom z nich nepojil se zápal myšlenky s jasností rozumu tak dokonale, v nikom síla mravní vůle s diplomatickou a společenskou pohotovostí tak šťastně, jako v mladém Palackém - díky těm vlastnostem stal se ten mladý učenec, vychovaný mezi Slováky, Němci a Maďary v uherské zemi, znenáhla uznávaným vůdcem a organizátorem obrodné snahy národní, hlavním představitelem doby obrození a takřka zákonodárcem naší novodobé obce národní.

Ten zápas dobyvatele a buditele, jímž měl kmen polozapomenutý býti vrácen povědomí sebe, býti vyzbrojen novou vírou a novou nadějí a doveden k plnosti života národního, vedl Palacký víc než padesát let. Hlavní zbraní výboje byly české dějiny - Palacký zasvětil oddanou práci celého půl století nejen tomu, aby v díle po každé stránce klasickým vyloučil národu svému po prvé na

František Palacký (podle fotografie kolem r. 1860)
(* 14. VI. 1798 v Hodslavicích na Moravě; † 26. V. 1876 v Praze;
pohřben je v Lobkovicích.)

základě původních pramenů jeho osudy až do počátku doby habsburské, nýbrž i aby ukázal, že ty ideály, v nichž omládlá Evropa doby jeho spatřovala nejvyšší mety své snahy duchovně obrodné, tj. ideál demokratické rovnosti a volnosti a ideál svobody svědomí, jsou staré ideály slovanské, event., že právě národ český a to již před staletími v boji za ně postavil se vzdorně a vítězně proti celému světu středověkému a pro ně trpě že bezmála zahynul. Představte si, jakou mocnou mravní vzpruhou musila státi se tato nauka pro české vědomí národní, ta nauka, jež národu, jehož jméno bylo se takřka ztratilo z povědomí současné Evropy, reklamovala čestné místo mezi kulturními činiteli světovými, zapomenutému parobku vracela ztracené šlechtictví!

Při tom Palacký nikdy nepomyslel na to, že bychom snad měli vrátiti se zpět a pokračovati tam, kde Bílá Hora přerвала vývoj. Palacký chtěl pouze zdůrazniti dějinné zásluhy a kulturní oběti svého kmene, očistiti paměť jeho od výkladů a žalob nenávislných a legitimovatí jeho nárok na rovnoprávnost a svobodu proti útisku. Ale před obnovením náboženských bojů a sporů varoval, útoky vulgárního liberalismu na katolickou církev a náboženství vůbec rozhodně zatracoval; jinými slovy oslava husitské minulosti pojila se u něho s obranou náboženského stavu a míru přítomnosti. Podobný zdánlivý rozpor můžeme postihnouti u něho, vidouce, jak historik, jenž s pýchou a láskou líčil doby bývalé české samostatnosti, nepřestával uvažovati o tom,

(Dokončení na str. 12)

Sloupek informací

O ro stoucí odvaze a nebojácnosti věřících křesťanů před komedií komunistických soudů v Československu.

Augustin Navrátil, Lutopecny 14, 768 31 p. Zlobice, t.č. Psychiatrická léčebna Kroměříž, uzavřené oddělení č. 17, primář MUDr. Fr. Blat'ák

Kroměříž 24.3.1986
MUDr. Libor Křístek,
ředitel psychiatrické léčebny v Kroměříži.

Věc: Stížnost

V úterý dne 18.3.1986 jsem byl proti své vůli ozbrojenými příslušníky MS násilně odvezen do psychiatrické léčebny v Kroměříži. Do psychiatrické léčebny jsem byl přijatý k nucenému léčení přestože pro mou nucenou hospitalizaci nebo léčení nebyl dán žádným příslušným orgánem příkaz.

Připomínám, že usnesením Krajského prokurátora v Brně jsem byl 18.3.1986 propuštěn z vazby s tím, že u Okresního soudu v Kroměříži byl podán návrh na uložení ústavního ochranného léčení psychiatrického.

Upozorňuji, že dosud není žádný platný důvod pro mou nucenou hospitalizaci nebo léčení a to z těchto důvodů:

1./ O uložení mého ústavního ochranného léčení teprve bude rozhodovat okresní soud v Kroměříži.

2./ K mému nucenému posláni do psychiatrického zařízení nejsou důvody a to podle zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, protože to by mohlo být jen v případě, že bych „pro duševní poruchu byl nebezpečný buď sobě nebo svému okolí, nebo kdybych vážně ohrožoval veřejný pořádek.“ /Mir. Dufek - soudní psychiatrie - 1976, str. 44./ Že tomu u mne tak není svědčí zpráva o mé pověsti stejně jako posudek ze závodu. Proto uplatnění §23 odst. 4 zákona č.20/1966 o péči o zdraví lidu, nepřichází v mém případě vůbec v úvahu.

3./ Mým nuceným zadržením a hospitalizací, nebo léčením v psychiatrické léčebně v Kroměříži, odpovědní pracovníci této léčebny, kteří mne přijali a kteří přes můj požadavek o mé propuštění mne stále bezdůvodně zadržují, porušují tím tzv. Havajskou deklaraci jednomyslně přijatou v r. 1978 na VI. kongresu Světové psychiatrické asociace a podepsanou za

naši psychiatrickou organizaci prof. MUDr. Eugenem Venčovským. V této deklaraci v bodu č. 6 je uvedeno: „Nařízení nucené hospitalizace nebo léčby, jakož i její vykonávání se musí dít se souhlasem pro to určeného nezávislého a neutrálního orgánu /soudu./“ Pokud není splněna tato podmínka, tak platí bod č. 5 této deklarace: „Ani jedna procedura, ani jedna léčba nemá být poskytnuta proti vůli pacienta s výjimkou případů, že pacient není v stavu vyjádřit své přání, či už pro své psychické onemocnění, nebo pro neschopnost poznat svůj vlastní zájem, anebo že z toho samého důvodu je značně nebezpečný pro sebe nebo pro jiné. V těchto případech má následovat, nebo může následovat nucená léčba jen tehdy jsou-li splněny bezpodmínečné předpoklady: že je to v souladu s nejlepšími zájmy pacienta, a že léčba netrvá delší čas než je nevyhnutelný; navíc, že se dá předpokládat dodatečný souhlas pacienta a když je to možné, třeba získat souhlas od osoby, která je pacientovi blízká.“ Připomínám ještě bod č. 10: „Každý pacient nebo probant má právo vždy svobodně bez uvedení důvodů odmítnout pokračovat v každé formě dobrovolné léčby.“ /Deklarace byla zveřejněna v časopise Čsl. psychiatrie č. 6, r. 1977./

Žádám, aby byly v mém případě dodržovány alespoň zásady, které byly již dodržovány před 200 lety. Tehdy /v r. 1790/ byl v Praze vybudován samostatný Ústav pro duševně choré. K přijetí do ústavu bylo zapotřebí písemného potvrzení, že předání nemocného do ústavu bylo provedeno s vědomím soudu. / Psychiatrie - učebnice pro lékařské fakulty - 1984, str.13./

Nevím, kdo má ještě zájem a komu na tom tak záleží, abych po více jak čtyřech měsících vazby, z toho více jak dva měsíce strávené v nepřehledně tvrdých podmínkách „křížence“ bláznice s kriminálem - jak možno nazvat zvláštní vězeňské oddělení psychiatrického ústavu v Praze - Bohnicích - zase trvá na tom, abych v rozporu se zákonem se nemohl dostat domů ke své rodině, manželce a k dětem. Při tom nejenom, že se nemohu dostat domů, ale jako nějaký zvlášť nebezpečný, úchylný zločinec, „těžce duševně nemocný“ jsem umístěn na uzavřeném oddělení, takže i má manželka, která je v téže psychiatrické léčebně zaměstnána na jiném oddělení jako zdravotní sestra - jen mne může

navštívit na tomto uzavřeném místě a nesmí si mne ani vzít domů, ani se se mnou projít po areálu léčebny.

Toto nemilosrdné, bezdůvodné, nezákonné a zásilné odtržení od mé rodiny, prováděné představiteli psychiatrické léčebny v Kroměříži, t.j. primářem MUDr. Fr. Blat'ákem, pod jehož primariát spadá oddělení č. 17, v němž jsem umístěn a ředitelem léčebny MUDr. Liborem Křístkem, případně i těmi nadřízenými složkami národních výboru a soudu, pokud toto jejich počínání schvalují.

Žádám proto, aby mé násilné a nezákonné držení v psychiatrické léčebně v Kroměříži bylo zrušeno, a abych byl okamžitě z této léčebny propuštěn.

Za urychlené vyřízení mé žádosti Vám předem děkuji.

Aug. Navrátil

**

Písemný protest paní Navrátilové a jejich dětí.

Nesouhlasím se zadržením a léčením mého manžela Augustina Navrátila v psychiatrické léčebně, protože není nebezpečný ani sobě, ani naší rodině, ani svému okolí a ani neohrožuje veřejný pořádek, jak o tom svědčí zpráva o jeho dobré pověsti, vydaná Obv. oddělením VB v Kroměříži.

Žádám proto o jeho okamžité propuštění.

Augustina Navrátilová

Připojujeme se svými podpisy: Podepsáno devět dětí Navrátilových.

Soud s obžalovaným Augustinem Navrátilím dne 22. dubna 1986, Kroměříž

Předseda senátu: JUDr. Jindřich Urbánek

Za dopis, napsaný p. Navrátilím o zesnulém knězi J. Coufalovi a jeho umučení, měl být p. Navrátil obžalován z porušení §100 o pobuřování. Jelikož však již před 9 roky byl léčen na psych. klinice a nařčen z „paranoia kverulans“ /tehdy to bylo pro organizování a

shromáždování podpisů pod tzv. „katolickou chartu“/, byl odvezen do psychiatrické léčebny v Praze - Bohnicích a tam na uzavřeném oddělení v pavilonu č. 17 pozorován a vyšetřován.

Předseda senátu zahájil soudní jednání tím, že přečetl rozhodnutí pražské psychiatr. léčebny, která došla k závěru, že p. Augustin Navrátil trpí psychickou chorobou „paranoia kverulans“. Z toho důvodu je jeho pobyt na svobodě společensky nebezpečný a tudíž lékaři spolu se soudem jsou toto názoru, že musí být podroben dlouhodobé léčbě v ústavním ošetření.

Navrátil:

Považuji tento rozsudek za neplatný. Podle §116 trest. zák. je třeba, aby takový posudek byl podepsán dvěma soudními znalci. Na tomto lékařském posudku však je jen jakýsi naprosto nečitelný podpis osoby neznámé funkce a zaměření.

Dále jsem z Generální prokuratury dostal dopis zn. II/1 - 1 GPT 257/85 ze dne 10.4.1986 - (podepsán dr. Zborník), v němž je uvedeno, že Okresní soud v Kroměříži pod zn. MT 124/86 rozhodl o mé psychiatrické léčbě. Ač se soud koná teprve nyní, rozsudek už byl dávno vyneseno a tímto přispím sdělen.

Z těchto důvodů považuji celé toto jednání za neplatné a za zbytečné, je to pouhá komedie.

Přistoupila k výslechu znalce MUDr. Věra Kodešová, nar. 13.11.1945 v Praze, bytem Praha 4 - Modřany, ul. Jordana Jofkova 454, která je primářkou tohoto uzavřeného lůžkového odd. v Praze - Bohnicích.

MUDr. Kodešová:

Posudek jsme vypracovali spolu s MUDr. Gertlerem, který je však nemocen a proto se nemohl dostavit. Vyšetření trvalo 2 měsíce. Pan Navrátil trpí paranoiou kverulans, a v důsledku této choroby jsou jeho ovládací a poznávací schopnosti vymizelé. Nebyl schopen účasti na trestním řízení. Tak vznikla naše povinnost vyjádřit se k

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CIRKVI, NÁRODU

vydává každou sobotu:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘIDI: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawdale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zastupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

May 24, 1986 — Vol. XI. No. 22.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

opatření a kolektiv lékařů zvázil jako nejlepší ústavní léčení. Toto léčení by mělo vést ke zmírnění nervové tenze. Jedná se o posudek ústavní, vedený dr. Gertlerem, spolu se mnou, který učinil Mordí Spoller / nemohu přesně definovat, říkám, co bylo foneticky zachyceno/. Posudek byl předložen kolektivu lékařů a všichni s ním souhlasili. Podepsal ho ředitel léčebny.

Obhájce:

Je tento pobyt nutný, protože je pacient nebezpečný po stránce fyzické? Mohl by někoho napadnout?

MUDr. Kodešová:

Pacient není nebezpečný po stránce fyzické, jsou však jiné projevy této choroby, které jsou nebezpečné. Tento rozsudek a jeho společenská nebezpečnost jsou jednoznačné.

Obhájce:

Jsou i jiné projevy této poruchy? Navrhuji, aby byl podroben ambulantní léčbě.

MUDr. Kodešová:

Ambulantní léčba by nebyla postačující; pacient by mohl opakovat čin, z něhož byl trestně stíhán.

Navrátil:

Chtěl bych znovu upozornit, že na posudku ředitel ústavu podepsán není; je tam podpis nečitelný blíže neurčené osoby.

K otázce nebezpečnosti: Při posuzování §100 má podle zákona soud zvážit, zda šlo jednotlivě o výpad nebezpečného. Byl jsem trestán jen jednou před 9 lety, a od té doby jsem nic nebezpečného neprovedl. Není snad napsání jednoho dopisu, z něhož jsem obviňován, jednotlivým vystoupením? Čeho se docílí léčbou? Odborníci uvádí, že léčbou se docílí dissimilace. V posudku je psáno, že dissimiluji. Co mohu tedy dále dělat? Paní primárka nemůže prý zaručit, že výsledky léčby budou příznivé. Co o tom říkají odborníci? Četl:

„Léčebné úspěchy nevalné. Uvědomujeme si svou bezmocnost.“

Co se tedy sleduje touto léčbou? Jak kdo má poznat, abych neprovozoval bludy? Nikdo z odborníků mi nemohl žádný konkrétní blud uvést. Co bylo v tomto dopise bludného? Chtěl jsem vnést jasno do problému. Nikde jsem neřekl, že mám absolutní pravdu. Vše, co děláme, myslíme či posuzujeme je relativní. V dopisu č. 2 uvádím: Zveřejnění svých pochybností pokládám za svoji povinnost. Šlo o pochybnosti. Nevidím důvod, proč bych se měl léčit, když nevím, jakého bludu se mám vystříhat. Primář Študlík mi dokonce řekl, že nemám

právo se ani zeptat, jaký blud mám. Po stránce odborné je ve všem zmatek a nedorozumění. Soud nemá dostatečný podklad pro rozhodování, zvážili se všechny nedostatky a okolnosti.

MUDr. Kodešová:

Sám tento projev p. Navrátila ukazuje, že je zřejmé, že je nekritický ke své chorobě, že ji nenahlíží, a to samo je důkazem, že je nutná ústavní léčba.

Navrátil:

Po napsání tohoto dopisu jsem žil několik měsíců v klidu, aniž by si mě někdo všimnul; kdyby šlo o trestný čin, nechaly by mě úřady tak dlouho bez trestu? V dopisech 1 - 3, o nichž je řeč - můžete si je přečíst, nenaleznete jediné slovo, které by mohlo dát podnět k trestnímu stíhání. Považuji svou léčbu za zbytečnou, jen to stát ochudí o značnou částku peněz. Uvážíme-li, že lék. posudek není ani řádně podepsán a že rozhodnutí soudu bylo oznámeno dříve než k soudu došlo, považuji celou tuto věc za komedii. Proč tady vlastně jsme?

**

Rozhodnutí soudu:

Pobyt pacienta na svobodě je společensky nebezpečný, proto navrhuji, aby byl podroben ústavní léčbě. Obviněný by mohl znovu opakovat trestný čin, kterého se dopustil. Obviněný může podat stížnost do 3 dnů. Pan Navrátil stáznost podal ihned do protokolu s tím, že ji písemně doplní.

Po skončení jednání měli jeho přátelé, účastníci soudu příležitost promluvit s p. Navrátilem několik slov. Vyprávěl, že po skončení vyšetřování řekl vyšetřujícím lékařům, dr. Gertlerovi a dr. Kodešové toto: „Bůh, který je Bohem jak mým, tak i vašim, ať si to připouštíte nebo ne, je Bohem nanejvýš dobrotivým a láskyplným, rovněž však spravedlivým, a proto se třeště před jeho hněvem, nebudete-li jednat podle svého svědomí.“

Za několik dní bylo oznámeno, že MUDr. Gertler dostal srdeční infarkt. /Nebo se snad dal uznat za nemocného, aby se nemusel zúčastnit této nezákonnosti?/

P.S. Nenapadá Vás, milí čtenáři, jen tak mimochodem otázka, co by asi tak dělali komunisté u soudu se samotným Kristem Pánem, anebo s Mistrem Janem Husem, jemuž by asi dnešní lékař - psychiatr zřejmě také řekl, že nemá ani vůbec právo se soudit zeptat, jakého bludu se dopustil?

Sjezd Československé národní rady americké

Zprávu o sjezdu Československé národní rady americké, vysílal do Československa Hlas Ameriky. Sjezd se konal v Chicagu ve dnech 26. a 27. dubna 1986 za účasti místních delegátů a delegací z New Yorku, Washingtonu, Michiganu, Clevelandu a pacifické oblasti. V překladu byl také čten pozdravný telegram presidenta R. Reagana, ve kterém prezident Spojených států ocenil práci Československé národní rady americké od první světové války. (Jeho text jsme přinesli v H.N. č.20, ze dne 10.5.86.) -afa-

Otevření výstavy fotografií v knihovně amerického velvyslanectví v Praze

Jak jsme již oznámili, byla 5. května t.r. v knihovně amerického velvyslanectví otevřena výstava fotografií, jejímž námětem je osvobození západních a jižních Čech americkými brannými silami. Výstavu otevřel chragé d'affairs Carl Schmidt krátkým projevem v češtině:

„Dámy a pánové, je zvlášť příhodné, že dnes, v den 41. výročí pražského povstání máme možnost ještě jednou shlédnout výstavu fotografií, které nám ukazují osvobození západních a jižních Čech americkou armádou. Období od prvního května, kdy americká armáda vstoupila do Čech, až do pátého května 1945, kdy dosáhla Plzně, bylo obdobím radostným a mnohé z těchto fotografií zachycují obrovské nadšení a pohnutí. Spojené státy jsou stále hrdé na svoji roli při tomto osvobození, na kterém se podílelo mnoho odvážných mužů a žen. Kolem 80 fotografií, které na této výstavě můžete vidět, stále připomínají důležité období v historii našich dvou zemí a poskytují názorný příklad úzkých svazků, které existují mezi československým a americkým lidem. Když si prohlížíte - mezi jinými - obrázky ze Strakoníc, Plzně nebo Sušice, doufám, že vás stejně jako mne, dojmou svojí jasností, se kterou vystihují období obnovené naděje a důvěry. Při příležitosti otevření této výstavy bych rád poděkoval mnoha československým občanům, kteří darovali své osobní fotografie a artefakty, a tím přispěli k tomu, že tato výstava fotografií je tak pozoruhodná...“ -afa-

Ing. Karel Škrob:

Pastorační návštěva Otce biskupa Jaroslava Škarvady v Los Angeles

Mnoho krajin v Los Angeles s radostí očekávalo příjezd našeho Otce biskupa Dr. Jaroslava Škarvady, který konal pastorační cestu po Kanadě a USA v měsíci dubnu. Do naší české misie v L.A. přijel na svátek sv. Vojtěcha dne 23. dubna.

První veřejné setkání Otce biskupa s našimi krajany se uskutečnilo na duchovním večeru v kapli kláštera „Monastery of the Angels“ sester dominikánek v Hollywoodu v pátek večer dne 25. dubna. Během večera Otec biskup prošel zkráceně biblickými dějinami naší spásy i Kristovy Církev počínaje od stvoření světa a prvních lidí až k dnešní současnosti. Vybíral nejdůležitější části z Pisma sv. i církevních dějin a vysvětlil nám z nich základní myšlenky, jaké Boží pravdy nám zjevují a co pro nás jako lidstvo znamenají. Během přednášky bylo často slyšet sestřičky někde v sousedství kaple zpívat a žalovat. Tak i svým zpěvem chválily Boha - jak se pan biskup vyjádřil.

Jeden večer ovšem nestačí na tak obsáhlé téma a tak nebylo divu, že to pana biskupa vyčerpávalo, že se doslovně zapotil. / Pozn. autora: v tom mělo asi hlavní vinu nachlazení, které si pan biskup dovezl z Kanady./

V sobotu 26. dubna byl uspořádán v auditoriu Loyola High School slavnostní banket na jeho počest a čistý výtěžek mu byl předán pro jeho pastorační účely. Zúčastnilo se mnoho krajanů. Otec biskup odpovídal na otázky a diskutoval s krajany. Na žádost přítomných vyprávěl také mnohé ze svého života a o osobnosti pana kardinála Berana, jemuž dělal po jeho příchodu do římského exilu osobního sekretáře.

V neděli 27. dubna byla česká pontifikální mše svatá v kapli Loyola H.S., při níž koncebroval místní krajan misionář Otec Jaroslav Popelka, S.J. Během mše svaté - po bohoslužbě slova - byla pokřtěna malá

Pavlinka Strunzová. Během křtu Otec biskup stručně oznamoval před jednotlivými úkony, co znamenají a co se při nich děje. Všichni jsme tak mohli porozumět a uvědomit si veliký význam sv. křtu pro křesťana. Při tom jsme všichni také obnovili svůj vlastní křestní slib. Po mši svaté se krajané setkali s Otcem biskupem opět na besedě v auditoriu.

Otec biskup byl také pozván do rodin našich krajanů, což nebyla pouhá zábava nebo večere, ale opětovná blízká a srdečná setkání s poučnými a plodnými diskusemi, které nám objasnily mnohé současné nejasnosti a problémy v dnešním světě, jaké k nim máme - jako křesťané - zaujímat stanoviska v našem denním jednání, jak nesmíme v exilu nikdy zapomínat na křesťany doma a jak pomáhat jim i sobě v exilu, abychom zaručili v cizině trvalá přátelství našemu národu pro budoucnost.

Otec biskup nás potěšil, když nám řekl, že se cítí mezi námi jako doma, a i my ho ujistíme, že se s ním v jeho přítomnosti cítíme jako doma, protože nám vždy přináší kus našeho domova časného i věčného. Přinesl nám pokoj, rozmnožil radost, povzbudil sílu a utvrdil jednotu nejen mezi námi v Los Angeles, ale jistě všude, kam při své pastorační cestě zavítal. Znovu jsme si uvědomili, že i když „svět pomine, slova Kristova nepominou“, že naši svatou Církev Kristovu brány pekelné nepřemohou, a že do naší rodné vlasti se po dlouhé křížové cestě opět vrátí velikonoční radost po národní duchovní obrodě, z níž se vždy zrodí i nová svoboda, politická nezávislost a hlouběji prožívaná tradice naší křesťanské kultury.

 Memorial Day Greetings
 Sal's Custom Tailor & Cleaner
 3435 S. Harlem
 BERWYN, ILL.
 ☎ 484-5454
 Dry Cleaning
 Leather & Fur
 Also Weaving

Kašpárkovo loutkové divadlo.
 v sobotu 31. května 1986
 ve 4 hod. odpoledne
 v Masarykově škole
 5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.
 Má poklonka, nazdárek,
 klani se vám Kašpárek!!

DOBA VELIKONOČNÍ

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože Otče, poslal jsi světu Slovo pravdy, — seslal jsi Ducha svatého, — a tím jsi lidem zjevil své podivuhodné tajemství. — Dej nám, abychom, osvícení vírou, — vyznávali slávu věčné Trojice — a klaněli se moci a velebnosti Boží jednoty. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ (Př 8, 22-31)

Toto praví Boží Moudrost:
"Hospodin měl mne na počátku svých plánů, před svými skutky od pradávna.

Od věčnosti jsem utvořena, od začátku, dříve než povstala země.

Než byly propasti, jsem se narodila, než byly prameny, bohaté vodou, dříve než byly hory zaklíněny, před pahorky jsem se narodila, dříve než učinil zem a role, první hromady zemského prachu.

Když rozpínal nebesa, byla jsem tam, když obzor vyměřoval nad propastí, když upevňoval oblaka na výsostech, když dával sílu pramenům oceánu, když určoval moři jeho meze, aby vody nepřekročily jeho břehy, když hloubil základy pro zem, tu jsem u něho přebývala jako nejmilejší dítě, den co den jsem mu byla potěšením, před ním jsem si v každou dobu hrála, hrála jsem si na okruhu jeho země, rozkoší mi bylo s lidmi se stýkat."

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 5, 1-5)

Bratři! Když jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha.

Ale nejen to! Chlubíme se i soužením. Víme přece, že v soužení se cvičí vytrvalost. Vytrvalost pak působí osvědčenost, osvědčenost zase vede k naději. Naděje však nenechá dojít hanby, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 16, 12-15)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, teď však byste to nesnesli. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, nýbrž bude mluvit to, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť z mého vezme a zvěstuje vám. Všecko, co má Otec, je mé. Proto jsem řekl, že z mého vezme a zvěstuje vám."

Karel Vrána

NEBOJTE SE!

V jihotyrolských Alpách se dodnes uchovala překrásná velikonoční tradice. Na Hod Boží před slavnostní mší svatou za zpěvu „Vstal z mrtvých náš Vykupitel“ vychází kněz obklopen ministranty z kostela. Svěcenou vodou kropí hroby okolního hřbitova a přináší tak radostnou zvěst zesnulým, že Kristus zvítězil nad smrtí. Žehnajícím gestem se obrací ke čtyřem světovým stranám a zvěstuje celému kraji, lesům, horám, polím i lukám, vesnici i roztroušeným samotám: Nebojte se, Kristus vstal z mrtvých, přemohl i vaši smrt, i vy vstanete z mrtvých, vy a celé stvoření. Nebojte se!

Nejen tyrolský sedlák nýbrž každý člověk a celý svět potřebují slyšet slovo vzkříšeného Krista: nebojte se, já jsem to. Strach je mocný vladař. Odjakživa si činí nárok na utváření a vedení lidského života, na rozhodování a putování lidského srdce. Sedá si jako stálý host k našemu stolu. Navštěvuje nás ve snech v tisíci podobách. Setkáváme se s ním na všech cestách. Vynucuje si domovské právo v naší duši.

Nebylo tomu jinak ani v čase velikonočních událostí v Jeruzalémě. Nejvyšší nábožensko - politická autorita tehdejšího židovského národa - velerada - byla zneklidněna strachem, že Ježíš z Nazaretu strhne za sebou veškerý lid, vyvolá osudný rozkol a přivolá záhubu na všechny. Strach nakonec dohnal veleradu k rozhodnutí odstranit Ježíše ještě před svátky Velké noci. Strach mluvil v jejich obžalobě před Pilátem: „Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále-Mesiáše.“ Strach jim radil, aby dali zapečetit Ježíšův hrob a postavit k němu stráž.

I našemu světu vládnou velerady, které se bojí Ježíše a jeho evangelia. Dějiny strachu pokračují. Ježíš je stále souzen jako nebezpečný buřič a rozvrátitel národu, jako nepřítel císařských daní a zákonů. Velerady deštní doby si vymýšlejí stále nové ob-

žaloby, nové lži a nové pomluvy proti Kristu, proti jeho církvi, proti jeho přátelům. Cítí se ohroženy ve svých svrchovaných právech. Mají strach, že Kristovo království - království svobody - rozvrátí jejich neomezené ovládní člověka.

Strach přemohl i hrdého, sebevědomého římského místodržitele Piláta. Jako představitel tehdejší vojenské a politické velmoci císařského Říma Pilát měl odpovědnost za pořádek a pokoj v tomto vzdáleném koutě světové říše. Pohan a náboženský skeptik - nezajímal se o to, v co věří nebo nevěří židovský národ. Přičilo se mu však odsoudit na smrt člověka, který se neprovinil proti římskému zákonu. Nechtěl ustoupit židovským žalobcům. Ustoupil však strachu. „Když propustíš Ježíše - naléhali žalobci - nejsi přítel císařův. Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři.“ /Jn 19,12/ Pilát si dal přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a prohlásil: „Jsem bez viny na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.“ /Mt 27,24/ Pilátovo umývání rukou pokračuje i dnes - v malém i ve velkém. I dnešní hrdí držitelé moci, kteří se mají starat o spravedlnost, chránit právo na život a na svobodu, zastávat se nevinných a slabých, nakonec podléhají strachu. Bojí se o své místo, o své výhody, o přízeň svých pánů. Ze strachu prodávají nakonec i své svědomí a svou duši.

Strach přemohl i prvního apoštola, Petra, a jeho druhy. Petr zapřel Ježíše; ostatní se rozutekli. Utekli sebevědomý a odvážný Tomáš, který ještě před několika dny chtěl jít s Ježíšem na smrt. Když se toto ustrašené stádečko opět sešlo, ze strachu před židy pevně uzavřeli dveře. Zdálo se, že strach zvítězil nad všemi. Nevítězí někdy i dnes? Ze strachu zavíráme často nejen dveře i své duše. Skrýváme ustrašeně svou víru, bojíme se, ustupujeme, klíčujeme, zapíráme, po kouskách rozprodáváme i své svědomí. A leckterý z nás je v pokušení prodat i Krista.

Slavíme opět velikonoce. Ve své nejhlubší podstatě velikonoce jsou jen jedny. Jsou to velikonoce našeho Pána. Slyšíme jeho slova: Nebojte se! Já jsem to. Nehleďte mě mezi mrtvými. - Kristus, vítěz nad smrtí a obnovitel života, vstupuje zavřenými dveřmi do našich strachů, láme pečeti na hrobech našich duší, jde s námi do Emmauz, do našich Emmauz, napřimuje naše vratké a vykloněné naděje, zjevuje se nám on Živý v lámání eucharistic-

kého chleba. „Nebojte se, vykoupil jsem a proměnil i váš strach. Jdu před vámi do Galileje, tam mě uvidíte.“

Strach patřil a patří k naší lidské existenci tak jako k ní patří hlad, žízeň, potřeba radosti, naděje a přátelství. Jím se ohlašuje ohroženost a křehkost našeho života, vratkost našich jistot a nedostatečnost našich sil. Nejsme andělé ani polobohové. Velikonoce znamenají a jsou znovuzrozením člověka, obnovením lidského života, vykoupením našich úzkostí a proměnou našeho strachu v naději a radost. Evangelista svatý Lukáš nám zanechal zprávu o Getsemanech. „Potom se podle svého zvyku - píše Lukáš - (Ježíš)...odebral na Olivovou horu a učedníci ho následovali. Když byl na místě, řekl jim: „modlete se, abyste nepřišli do pokušení.“ Sám se pak od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale at' se stane ne má vůle, nýbrž tvá'. Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krupěje krve“ /Lk 22,39-44/

Getsemany patří k našim velikonočním. Ježíš sestoupil až k samému kořenu našich úzkostí a našich smutků, až na dno našich osiřelých nevykoupených životů, vnesl je do svého srdce, přelil je do svého kalicha a proměnil je navždy svou modlitbou, poslušností a odevzdaností do lásky Otcovy. Propojil všechny naše getsemanské zahrady, všechny naše opuštěnosti, naši nevykoupenost a její Getsemany. Vykoupil náš strach, odevzdal jeho vládu lásce Boží.

Před dvěma roky o velikonočních skončil Mimořádný Svátý rok k 1950. výročí smrti Krista Pána. Svátý Otec Jan Pavel II. mu dal heslo ze slov, která pronesl už v den svého vstupu na papežský trůn: „Otevřte brány Kristu!“ Nedržme je zavřeny ze strachu. Vyjděme vstříc tomu, který přichází - který nás předchází do našich Galilejí. Zaposlouchejme se s obnovenou vírou do radostných hlasů velikonočních zvonů. Promlouvá jimi dodnes anděl, který odvalil kámen od Ježíšova hrobu. „Vy se nebojte! Víím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady, byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te a podívejte se na to místo, kam byl položen! A rychle jděte a povězte rychle jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte“ /Mt 28,5-7/

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

MEMORIAL DAY GREETINGS

From
Carr's Manor Travel Service
5805 35th
CICERO, ILL.
☎ 863-2300
Never a Service Charge

Význačný český slavista profesor Antonín F. Dostál osmdesátníkem

(Pokračování z min. čísla)

Dostál po habilitaci měl přednášky v Praze a jezdil každý týden do Olomouce. Často i dvakrát týdně. Přitom pokračoval v dalších pracích. V Olomouci chtěli, aby se tam Dostál nastěhoval. Tím by však ztratil byt v Praze a pražská fakulta by mu byla jaksi uzavřena. V té době se zřizovala v Praze Vysoká škola ruského jazyka a literatury. O ní psaly zdejší emigrantské listy jako o škole, která má mít velký vliv - politický význam, a že jde o porušování. Ale nebylo tomu tak. Byla to prostě fakulta ruštiny a slavistiky, protože aprobovaných ruštinářů na středních školách bylo jen asi 4 procenta. Profesor Havránek sdělil, že Dostál by měl být prorektorem této školy. Rektorát převzal Havránek sám. Dostál přijal a celé studium řídil přesně jako na filosofické fakultě. Tím se dostal zase do Prahy a odcházel z Olomouce jako docent, protože jeho jmenování pro-

fesorem dosud zdržovali. Tato škola byla po několika letech zrušena a přešla na filosofickou fakultu.

Někteří lidé, i nestraníci, byli často zbaběle zastrašeni. Dokonce projevovali někdy víc snahy než sami komunisté. To se projevilo na příklad při Dostálově jmenování vedoucím redaktorem Byzantinoslavica, kde v jeho nepřítomnosti byl návrh projednáván. Profesorka Paulová, která nebyla členkou strany, důrazně připomínala proti Dostálovi, že není komunista atd., ač byla přítelem jeho rodiny i jeho. Také v redakci časopisů a novin se snažili být horlivější než straníci. Když byla jazykovědná konference v Olomouci, které se také zúčastnil dr. Jakobson, byl Dostál vyzván, aby o tom napsal stručnou zprávu do novin. Název zprávy byl prostý: Konference linguistů v Olomouci. Leč redaktor to změnil a přepsal: Jazykozpytci jdou za Stalinem. Prof. Dostál byl osmkrát vyzván, aby vstoupil do strany. Pokaždé se vymluvil - a bylo to někdy velmi těžké. Nakonec řekli, že Dostál je prý anima candida a nemá asi dost zkušeností. Nechali ho tedy na

pokoji.

Když byla zřizována nová Československá akademie věd, byl též v původním návrhu. Dostál však z návrhu vypadl proto, že nebyl straník. V jazykovědné sekci hrál důležitou úlohu František Trávníček z Brna, kdysi legionář, autor předmluvy ke spisům Gajdovým, po druhé světové válce poslanec za komunistickou stranu, doživotní rektor v Brně atd. Trávníček napsal také jednu knihu o slovenském vidu v češtině. Dostál ve své práci kritizoval jeho výklady a zejména pojetí o definici. Pak se dověděl, že na schůzi sekce, jejíž byl Trávníček předsedou, kritizoval plán vydat jeho práci o videch za „dělnické peníze“ má být vydána jeho kniha. Samozřejmě jeho zamítavé stanovisko neprošlo, kniha vyšla, leč Dostálovo členství v Akademii nebylo uskutečněno.

V roce 1968 za tak zvaného „jara“ fakulta navrhla, aby Dostál a tři jiní profesori byli jmenováni akademiky. Byly s tím spojeny také příjmy a různé jiné výhody. K uskutečnění nedošlo.

Prof. Dostál jako profesor fakulty a potom proděkan v Praze byl často zván do

zahraničí univerzitami k přednáškám. Přednášel jednak o slovanských jazycích, o cyrilometodějství a nejstarších památkách literárních. Dr. Dostál byl také pozván na delší přednáškový pobyt, a to co nejdříve, univerzitou v Marburgu, pak v Bonnu a nakonec ve Frankfurtu nad Mohanem v Západním Německu. Celkem přednášel na západoevropských univerzitách čtyři semestry. Za posledního pobytu bylo Československo obsazeno sovětskými vojáky, synové byli v Kanadě a vyhlídky na fakultě byly špatné. Napsal tedy Dvorníkovi a Jakobsonovi o svém postavení. Dvorník neodepsal. Jakobson se postaral, aby Brown univerzita pozvala prof. Dostála do Spojených států. Brown Univerzita pozvala dr. Dostála jako viziting profesora jen na jeden rok. To nemohl přijmout. Když to sdělil Brown univerzité, obratem dostal nabídku na řádnou profesuru, což přijal. Jeho synové byli v Montrealu. Starší syn byl pozván na univerzitu ve Strassburgu, kde pobyl asi rok. Mladší jako lékař pracoval v Montrealu a po speciálních zkouškách získal soukromou praxi s rozsáhlou klientelou,

protože kromě jiného byl osvědčený chirurg.

Odchodem do Spojených států Dostálovi ztratili v Praze všechn majetek, mladší syn i po svém strýci. Krátce předtím Dostálovi zakoupili dům blízko Barrandova v Praze, i drahé zařízení do bytu. Jeho příbuzným se podařilo poštou poslat aspoň celou jeho knihovnu kromě menší části. Snažili se zas dostat celou svou rodinu dohromady, ale zemřel jim mladší syn. Na universitě Brown přednášel profesor Antonín F. Dostál celkem sedm let.

Když se prof. Dostál stal emeritus profesorem, žil z počátku u staršího syna. Pak se Dostálovi přestěhovali do Warwick, N.Y. (10990), kde žijí doposud v domě zemřelého mladšího syna na 17 VanDuzer Place a zde profesor Dostál je stále vědecky pilný a stále rozmnožuje svoji vědeckou žně mnohými publikacemi, většinou u německých nakladatelů. V přítomné době náš jubilant zůstává literárně činným a jistě ponechá za sebou několik rukopisů jako odkaz jiným slavistům k dokončení.

(Dokončení v příštím čísle)

50

UPŘÍMNĚ SRDEČNÁ BLAHOPŘÁNÍ

Nášemu váženému, upřímně milovanému, starostlivému dp. faráři, prvnímu místopředsedovi NSČK, dlouholetému kaplanu našeho Distriktního svazu českých katolíků z celé clevelandské oblasti, upřímnému vlastenci, obětavému a laskavému knězi církve Kristovy,

OTCI JANU J. ANDĚLOVI,

*býv. duch. správci
kdysi české osady
Panny Marie Lurdské
v Clevelandu*

vděčně vyprošujeme a přejeme u příležitosti jeho zlatého kněžského jubilea, hojnost zdraví a stále potřebných darů Boží milosti a ochrany.

Vděčně:

Úředníci a členové NSČK
Úředníci a členové Distr. svazu Č.K. v Clevelandu
Úředníci České katolické jednoty
Česká síň Karln
Čeští a slovenští farníci spolu se všemi věřícími
exulanty usídlenými v Clevelandu, kteří našli
u Otce Anděla vždy pochopení a pomoc.

1936 1. KVĚTNA 1986

Komemorace osvobození americkou armádou v jižních a západních Čechách

Ve dnech 17., 18. a 19. května t.r. navštívil chargé d'affaires amerického velvyslanectví v Praze Carl Schmidt a další úředníci velvyslanectví, místa v západních a jižních Čechách, která byla osvobozena americkou armádou: Domažlice, Kaňperské Hory, Klatovy, Kolovec, Litice, Lnáře, Pole, Strakonice, Sušice, Rokycany, Vítějovice a Cheb. Při té příležitosti byly na památná místa položeny věnce k uctění památky těch, kteří tak padli.

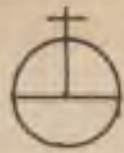
-afa-

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.
Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.
Těšíme se na vás!

Ondrus & Son
6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700
Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

P. Otto Wüst, diecézní biskup basilejský - se sídlem v Solothurnu, chce poprosit sv. Otce, aby jmenoval pro jeho diecézi světicího biskupa. Zatím se totiž nedá počítat s novým a praktičtější rozdělením diecézí a jeho oblast je příliš velká.

16. března navštívil sv. Otec římskou nemocnici sv. Karla Boromejského z Nancy ve via Aurelia. Vedou ji řeholnice - Francouzky. Řehole má šest větví, česká větev boromejek měla generální dům v Praze pod Petřínem. Po násilném rozpuštění řeholních společností komunisty byly většinou převezeny do býv. křižovnického kláštera v Hradišti u Znojma, představená byla zatčena a uvězněna. Na tyto sestry vzpomínají bývalí bohoslovci římského Nepomucena, neboť se o ně sestry pečlivě staraly; na rozkaz hlavní představené / která brzo poté zemřela / byly přeloženy do Vídně a o seminaristy pečují polské sestřičky. Boromejky byly v Nepomucenu od r. 1929 do 1978.

V neděli 14. dubna navštívil sv. Otec poprvé římskou synagogu. Přivítal ho velký rabín Elia Toaff. Římská židovská obec je v Římě na západě nejstarší, má asi 16-20.000 členů. Tato návštěva však asi neznamená, že Vatikán naváže s Izraelem diplomatické styky. Židé stále čekají na Mesiáše, křesťané čekají na jeho druhý příchod ke konci světa. Podle řady prorocství se mají židé před druhým příchodem Krista obrátit na víru.

Katolická církev ve Španělsku oslavila 2.3. tzv. španělsko - americký den, letos s ústředním námětem: „Nový podnět a rozmach evangelizace.“ Tento den zavedla v r. 1979 biskupská konference, aby upevnila svazky s Latinskou Amerikou, kde pracuje přes 2000 španělských kněží.

V Turíně se konalo v březnu sympozium o boji proti omamným jedům. Podle údajů advokáta Marcucciho z New Yorku je třetina hochů mezi 12-17 r. oddána omamným jedům a alkoholu, přes 22 mil. požívá marihuanu, 4 mil. kokain a půl mil. heroin. Omamné jedy prý pronikly už i do italských kasáren k vojákům.

Poprvé za 123 roky se sešli švýcarští biskupové v knížectví Liechtensteinu. Od 3.-5.3. měli 191. řádnou schůzi v klášteře sv. Alžběty v Schaanu. Biskupy přivítal princ Adam a vláda. Liechtenstein patří odedávna do diecéze Chur.

Z podnětu UNESCO v Paříži

se konalo od 3.-7.3. v Benátkách sympozium na námět: Věda a hranice poznání. Zúčastnilo se ho několik nositelů Nobelovy ceny.

15.3. uplynulo sto let od založení Milosrdných sester sv. Františka Salezkého. Matka Tereza k nim promluvila za své návštěvy v naší vlasti 10.11. v Ledochovicích.

95 letý německý jezuita P. Oswald von Meindring, známý nestor katolického sociálního učení, oslavil 27.2. ve Frankfurtu 65. výročí kněžského svěcení. Mj. mu blahopřál i biskup jeho rodného města Treviru Msgr. Spital a poděkoval mu za jeho kněžskou, apoštolskou a vědeckou činnost.

Kanadská nár. organizace na obranu života zavedla zvláštní telef. linku: „Ve službách života.“ Radí a informuje, jak zabránit umělým potratům. Tak nahrazuje mezery v tomto směru v hromadných sdělovacích prostředcích.

6.3. byla v ottawské nár. galerii otevřena výstava uměleckých děl /zřejmě barokních/ z vatikánských muzeí, knihovny a tajného archivu i z římských bazilik. Později bude přenesena i do jiných kanadských měst.

Podle Katolických novin došlo na Slovensko 20 tisíc výtisků ilustr. bible, vytištěné v Chorvatsku. Zájemci se mohou obrátit na farní úřady. Text bible se ovšem pro děti nehodí.

Zdá se, že v Etiopii je ve vazbě asi 300 pastora a 7000 jiných duchovních a věřících. Netrpí jen pro víru, ale i pro opozici vůči marxistické vládě. Zvláště je pronásledovaná luterská církev Mekone Yesus. Různá opatření jsou součástí programu vlády, vymýtit křesťanství v Habeši. Od r. 1977 bylo zavřeno asi 4/5 kostelů a slouží dnes politickým schůzím komunistů. - Delegace různých církví v Habeši odletěla v pátek 7.3. do USA, Kanady a různých evropských států - také do Švýcarska - aby poděkovala za dosavadní pomoc a požádala o další. Vedoucím delegace je arcibiskup z Addis Abbeby, kard. Paulos Tzadua.

V rámci letošního prohlášení Florencie za hl. město evropské kultury podnikne středisko florentských Kartouz s opatřím San Miniato a klášteřem Valommoso řadu akcí pod heslem: „Kláster jako středisko evropské kultury.“ Přípravují se 3 sympozia, poutní výstava a katalog ve formě průvodce. I. sympozium se koná v červnu v Kartouze na téma: „Mnišství ve Florencii a v Evropě, mnišství a klášter pod základním zorným úhlem dnešního

světa.“ II. červencové sympozium se bude zabývat pokrokem lékařství v Evropě a ve světě, léčení a medicína v klášteřích. Poslední, říjnové sympozium pojedná o krizi v Evropě a ve světě se zvláštním ohledem na klášterní bibliografii. Na výstavě bude 300 fotografií ze sta nejvýznamnějších klášterů. Výstava bude umístěna postupně ve třech výše jmenovaných klášteřích.

V Římě se konalo od 28.2. tří denní sympozium na námět: „Křížové tažení za lidstvo.“

I belgická postní oběť „Vzájemná pomoc a bratrství“, slaví letos své 25. výročí. José Esteban Gonzalez, předseda nikaragujského výboru pro lidská práva v Bruselu tvrdí, že tato instituce bohatě podporuje v Nikaragui publikace ve prospěch komunistické vlády, nebo které štvou proti církvi. Belgická Postní oběť se proti tomu ostře ohradila. Stejně i švýcarská Postní oběť a Chléb pro bratry je stále víc předmětem výtek, že podporuje komunistické bojůvky proti řádným vládám a komunistické země - nejen potravinami. V Nikaragui se budou stavět z peněz katolíků komunistické školy, bojující proti víře. Zvláště velký skandál vzbudil fakt, že obě „náboženské“ instituce propagovaly vstup Švýcarska do OSN - ale katolické kantony hlasovaly 80-90 % proti. Studentské a žákovské evropské sdružení ve Švýcarsku - JES, PF 6901, 8023 Zúrich - rovněž vytýkají jednostrannost obou institucí. Studenti v černých oděvech s názvy porobených států mlčky protestovali 15.2. proti institucím, které se o porobené státy nezajímají, prý je podporují jiné instituce.

Rovněž ostře se postavil proti zpolitizování - levému - časopis Abendland a zahájil pod úředním dozorem sbírání peněz na podporu chudých sedláků v švýc. Calankataru a na operace šedých zákalů v Bangladeši - kde tím trpí 80 % obyvatel a jedna operace stojí 25 frs. Zdá se, že i zde se plní Leninova slova o „užitečných idiotech“, kteří podporují sbírky, nejen tyto, které bojují proti Bohu, Kristu a víře. Dávat peníze institucím, o které naprosto jasně a jistě nevíme, že podporuje dobré věci, je velký hřích dneška.

Začátkem března se konalo v západoněmeckém městě Bad Seegeberg historicko teologické střetnutí, na kterém

se přednášelo o životě a díle biskupa Meinrada. Uplynulo totiž 800 let od jeho biskupského svěcení v r. 1186. Byl prvním biskupem Lotyšska /tehdy se jmenovalo Livonia/ a sídlil v Ikskile nedaleko hl. města Rigy. Koncem června si chtějí lotyšští katolíci udělat pout' do Říma, aby u hrobu sv. Petra a Pavla oslavili vysvěcení I. biskupa. Ale kolik - a hlavně jací - dostanou povolení vycestovat?

Západoněmecká charitativní hnutí Charitas a Misereor vybrala loni za tzv. afrického dne 38 mil. marek. Skoro polovinu dostaly Sudán a Habeš, zbytek 15 jiných afrických států, postížených suchem.

1.-2. března se konalo v Paříži náboženské kolokvium na námět „Člověk a město“.

V Lurdech byl 31. března zahájen osmnáctý festival posvátné hudby a umění.

Saleziánská univerzita udělila 20.3. čestný doktorát filosofie japonskému budhistickému předsedovi laického budhistického hnutí Risshe Kosei-Koi - Nikkyo Niwanovi. Hnutí založil jeho otec a dnes má asi 6 mil. členů. Byl přítomen i kardinál Francis Arinze, předs. sekretariátu pro nekřesťanská náboženství. Pan Niwano byl jediným nekřesťanským pozorovatelem na II. Vaticanu.

Začátkem dubna se pod záštitou Evropské rady na Maltě konalo mezinárodní sympozium o společném boji proti omamným jedům. Zúčastnili se odborníci z celého světa a zabývali se hl. otázkou, jak před omamnými jedy chránit mládež.

V březnu zemřela ve Francii ve věku 77 let Elisabeth Schmidt, první francouzská pastorka. V r. 1949 dostala od národní synody francouzské reformované církve souhlas k vykonávání tohoto úřadu, výjimečně a pod podmínkou, že zůstane svobodná.

V březnu uplynulo 40 let od doby, kdy SSSR násilím spojil ukrajinskou katolickou církev s pravoslavnými. Při té příležitosti vydal Keston College knihu o 48 str. anglicky, a s fotografiemi, pohledy a kresbami. Obsahuje spisy Josipa Terelija, katolického laika, který je pro věrnost obecné církvi v pracovním táboře v Permu. Kniha popisuje jeho život a rozhovory s KGB. Obj. Keston College, Beathfield Road, Keston, Kent, Great Britain.

18. března zemřel v Bolzanu český spisovatel Aškenázy.

Přes 2000 čínských katolíků se zúčastnilo v neděli 9. března mše sv. za mír; zřejmě ji sloužil Msgr. Fu Tienche; byla to za 30 let první mše svého druhu. Jde ovšem o odloučenou tzv. vlasteneckou církev.

Gener. tajemník UNESCO Amadou Mahtar M'Bow se v březnu ve Španělsku zúčastnil obřadu, při němž se zařadilo známé poutní místo St. Jacobo de Compostella do seznamu světového kulturního a přírodního vlastnictví lidstva. Po ceremonii dostal zlaté klíče města.

Při konsistoři 24. února se také jednalo o jmenování Msgr. Donalda Pelotteho /40 let/ světicím biskupem diecéze Gallup /sufragán Sante Fé, USA, stát Nové Mexiko/. Msgr. Pelott je členem kongregace kněží Nejsvětější Svátosti /je či byl jejím provinciálem/ a pochází z indiánského kmene Abnati. - F.A.Fasani byl 13.4. blahorečen, datum svatořečení bude teprve určeno. Sv. Otec schválil jmenování kard. Paupiniho komořím kard. sboru místo kard. Oddiho.

V Cáchách vyšel ilustr. program 89. kongresu německých katolíků 10.-15.9. Má 99 stran, je ilustrovaný, vyšlo 360 tisíc výtisků a redaktoři ho označují za nejkompentnější ze všech, které vyšly po II. světové válce.

US dirigent Lorin Maazel byl 11.3. v New Yorku jmenován čestným vyslancem vysokého komisariátu OSN pro uprchlíky. Diriguje symfonické orchestry v Clevelandu a Monte Carlu, dříve i ve Vídni. Výtěžek zářijového koncertu v Ženevě věnuje uprchlíkům.

Dva italské levicové poslanci, Radota a Bassinini, intervenovali 25.2. u min. předsedy CRaxiho a min. vnitra Scalfara proti Opus Dei, které obviňují, že je tajným sdružením. Žádali o vyšetření a prozkoumání povahy a cílů Opus Dei. Prý má Opus Dei tajné stanovy či kody, kterými se má umožnit jejich členům přístup k vedoucím místům a vyžadují poslušnost vůči představeným. - Opus Dei je sice částečně polotajné, ale jen proto, aby zamezilo zničení své práce nehodnými lidmi, kteří dnes běžně vstupují do řádů a jiných náboženských společenství, aby je zničili zevnitř - něco jako Trojský kůň v městě Božím. Základem všech řeholních společností jsou tři - dočasné nebo trvalé sliby - čistoty /pohlavní zdrženlivost/, chudoby a poslušnosti.

31.3. přijal sv. Otec státního

sekretáře USA George Shultze, který se zúčastnil i mše sv., sloužené papežem na Hod Boží velikonoční.

Od 9.-16.3. se konala v Bangalore národní konference o indické kultuře, které se zúčastnil i kardinál Poupard. Sv. Otec poslal své poselství.

Příští - 44. mezinárodní eucharistický kongres - se bude konat v r. 1989 v Seulu, hl. město Jižní Koreje.

Náboženské zprávy z Československa

Výbor pro obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) sdělil do Vídně, že čs. policie vsadila 57letého železničáře Augustina Navrátila do psychiatrického ústavu v Praze-Bohnicích. Úřady tak chtějí, zřejmě po vzoru Sovětu, likvidovat tento právní případ - Navrátil protestními dopisy poukazyval na porušování čs. ústavy při pronásledování věřících. Dopisy byly výsledkem namáhavého pátrání, tak např. došel k závěru, že tajně vysvěcený kněz inž. Přemysl Coufal nespáchal sebevraždu, jak zněla oficiální verze úřadů, ale že byl zavražděn příslušníky StB. * Pražský Otec kardinál Tomášek udělil interview zn. časopisu Publik Forum; říká v něm, že sv. Otec stále doufá, že bude moci navštívit Československo, navzdory tomu, že mu loni bylo zabráněno zúčastnit se oslav výročí smrti sv. Metoděje. „Pozvali jsme ho několikrát,“ řekl mj. kard. Tomášek, „svatý Otec se však nevzdává naděje; celý svět mohl vidět na televizních záběrech, kolik věrných věřících je v naší zemi, a není to jen starší generace; dvě třetiny poutníku na Velehradě byli mladí lidé.“ * Ministrestvo kultury vydalo nové předpisy o přijímání darů ze zahraničí pro církev a náboženské společnosti: je nutné předchozí povolení sekretariátu pro věci církevní při tomto ministerstvu, nestačí žádost o dodatečný souhlas; na povolení souhlasu není právní nárok; souhlas zásadně nemůže být udělen, když nabídka daru je spojena „s podmínkami politického charakteru“; povolení nelze obcházet tím, že jednotliví církevní činitelé přijmou jako osobní dar prostředky, určené ve skutečnosti jejich církvi. * Revue Ateismus se vrací dvěma články k „poučení z krizového vývoje ve straně...“, vydanému 11. prosince 1960, a ukazuje, jaký podíl na „krizi“ mělo náboženské probuzení. Zdeněk a Václava Kolářovi v článku „K úloze českého katolického filozofického myšlení v krizovém období let 1968-

1969“ vidí příčiny vzestupu protisocialistických proudů v oživeném zájmu o katolickou filozofii, ať už novotomistickou, nebo netomistickou, jako o Teilharda de Chardina - řada odstavců je věnována odsouzení filozofie o člověku známého filozofa a teologa Dominika Pecky, jehož řada studií byla v těch letech uveřejněna a kterému se tehdy dostalo čestného doktorátu teologie -, dále katolickým spisovatelům a básníkům, jako Čepovi, Reynkovi, Knapovi, Křelínovi a Durychovi, kteří byli po dlouhém odmlčení tehdy také vydáváni, a českobudějovickému nakladatelství Růže, které mj. svými Archy navázalo na Floriánovu tradici staroříšskou. * K 80. výročí Leninova článku „Socialismus a náboženství“ se vrací v stejnojmenném článku Karel Hruza. Leninismus žije stále, píše, ať si říkají co chtějí „profesoři z gregoriánské nebo lateránské vatikánské univerzity“, a s ním i Leninova slova o náboženství, jako opiu lidu; je sice soukromou záležitostí jednotlivce, ale ne „v poměru ke straně socialistického proletariátu“. Proto „ateistická výchova patří k předním úkolům ideologické práce, strana jí věnuje soustavnou pozornost“. * Potvrzují to také stanovy KSČ, uveřejněné k XVII. sjezdu: člen strany je povinen bojovat proti „...náboženským předsudkům...“, které jsou cizí marxismu-leninismu.“

15. ledna přijal místopředseda federální vlády Matej Lšičan za přítomnosti pracovníků ze sekretariátu pro věci církevní představitele katolické církve: ordináře, vedení sdružení Pacem in terris a teologických fakult atd. Zvláště velebil „zásluhou“ práci sdružení PIT. Svatým stolcem odsouzeného; i letos prý budou pokračovat kontakty mezi ČSSR a Vatikanem, i přes síly, jimž jejich kladný vývoj je trnem v oku. Ze strany církve mluvili kard. Tomášek a banskobystrický biskup Feranec. * Loni vzniklý Výbor církevních a náboženských činitelů vyhlásil na duben do Bratislavy „předvolební shromáždění zástupců církví k všeobecným volbám do zastupitelských orgánů všech stupňů“, k nimž by mělo dojít po XVII. sjezdu KSČ. * K 1100. výročí smrti sv. Metoděje vydal farní úřad ve Křtinách u Brna pamětní medaili s motivem místní Panny Marie, „Záštitu Moravy“, a svého poutního kostela Jména P. Marie. * Na památku jubilea dostal olomoucký proboštský kostel sv. Mořice čtyři nové zvony,

náhradou za ty, které si vzala za oběť lítě světových válek. Nejtěžší nese jméno P. Marie a druhý, o váze 900 kg, svatých Cyrila a Metoděje.

Kněžské hroby: Zemřeli: mons. ThDr. Josef Moštěk, někdejší sekretář posledního arcibiskupa olomouckého mons. Matochy, naposled duchovní správce v Chlebovicích; František Bernard Šiman z budějovické diecézní kongregace Bratří nejsvětější Svátosti, děkan v Sedlici; Alois Střeleček, býv. děkan v Líšově u Klatov; Václav Průša, farář v Chodském Újezdu, okr. Tachov; Ondřej Rylich, farář v Nebuželích; Štěpán Koudelka, administrátor v Mlázovicích, diecéze Hradec Králové; Josef Kunc, farář v Kamenickém Šenově; jezuita P. Martin Nosek, rodák z Průšánek na Moravském Slovácku, v Kněžském domově na Moravci; ThDr. Ladislav Kubíček, metropolitní kanovník (který se však této hodnosti vzdal pro zákulisní pikle, bylo to už za komunistů) někdejší farář ve Svinově Hrabůvce a probošt v Dubé u Olomouce, naposled farář v Olomouci - Chvalkovicích; Josef Jindřišek - pohřben z děkanského kostela v Jaroměři; Jan Šimek, děkan v Žamberku; benediktin Aleš Emil Gwuzd v Dolních Domášlovicích, okr. Frýdek-Místek; Josef Dolanský, čestný kanovník kroměřížský a farář v Dobromilicích; redemptorista P. Alfons Hutař, duchovní správce u sester v Hoješíně u Seče; František Zdrálek, děkan v Cerhovicích. - A 16. ledna zemřela v Javorníku v domě školských sester de N.D. sestra Vlasta Ptáková, generální představená po skoro 30 let, za let padesátých, šedesátých a sedmdesátých, za nichž svou důvěrou v Boží cesty byla posilou a vzorem svých spolusester i všech, kdo se s ní setkali.

* Představený Zastupitelství ruské pravoslavné církve v ČSSR biskup podolský Vladimír uspořádal recepci k 75. narozeninám moskevského patriarchy Pimena. Delegaci kat. církve vedli banskobystrický biskup mons. Feranec a gen. vikář pražský dr. František Vaněk. Patriarcha Pimen dostal k narozeninám sovětský Řád přátelství. * „Cyrilometodějství v koncepcích velehradského unionismu“ je titul článku v časopise Ateismus; autor Josef Karola v něm ostře útočí na to, co u nás bylo těsně spojeno s cyrilometodějskou myšlenkou: úsilí o sjednocení křesťanského odloučeného Východu s Římem; činnost „tatička Stojana“, unionistické sjezdy

velehradské, tamější jezuitský ústav a gymnasium, které měly původně za cíl vychovávat misionáře mezi Slovany, spolek „Apoštolát sv. C. a M. pod ochranou bl. Panny Marie“ - to vše je pro Karolu „protisovětské zneužití cyrilometodějské tradice.“

Do litoměřického semináře požádalo loni o přijetí 92 studentů, o 4 víc než minulý rok; bylo přijato 50 - pro Olomouc 16, Brno 14, Praha 6, atd. - celkem byly zrušeny všechny diecézní semináře a nahrazeny jedním, v Litoměřicích; mohlo být přijímáno 20 nových kandidátů, jen v r. 1968 jich bylo, v Litoměřicích a Olomouci, přijato 73; od r. 1983 se počet ustálil na 50. * Nové přihlášky na rok 1986/87 musely být podány do 28. února. * 10. prosince se konalo na ministerstvu kultury „tradiční společenské setkání“ s českými církevními představiteli na závěr roku 1985. KN otiskují zdlouha řeč vedoucího sekretariátu pro věci církevní Františka Jelínka: mluvil o složité mezinárodní situaci, o „mírových“ zásluhách sdružení PIT a dotkl se i výročí smrti sv. Metoděje, „velkého kulturně - historického a státotvorného významu CM mise, jejího mírového charakteru“; „svůj prostor oslavit jubileum, dostaly i naše církve a náboženské společnosti...“(KOLIK?). Jménem pozvaných mluvil olomoucký biskup Vrana; kard. Tomášek byl ten den ještě v Římě. * Na poradě ordinářů českých diecézí, v Olomouci ve dnech 3. a 4. prosince se mluvilo o konání Roku Písma svatého - návrh vyšel z komise pro Metodějské oslavy - , o provedení nutných stavebních úprav k zajištění vyhovujícího ubytování litoměřických bohoslovců, o úpravách a doplňcích v novém Kancionálu a o stavu překladu nového Kodexu církevního práva. * 50 let svého farního kostela svatých Cyrila a Metoděje, spolupatronů Evropy, oslavili 27. října farníci v Brně - Židenicích koncelebrovanou mší sv. s kapitulním vikářem Ludvíkem Horkým.

Kostel byl postaven k 1050. výročí smrti sv. Metoděje. * A v Třebíči cyrilometodějské oslavy vyvrcholily kolem sochy našich apoštolů, postavené před 100 lety v 1000. výročí jejich příchodu na Moravu a úmrtí sv. Metoděje. Na podstavci sousoší čteme: „Bohu k nehynoucí slávě, svatým Cyrillu a Methodu, hvězdám slovanského národa k počtě, městu, vlasti, Moravě.“

Z 8. čísla loňského Žurnálu moskevského patriarchy se dovídáme, jak se patriarchát připojil k oslavám 1100. výročí smrti sv. Metoděje. 23. června byly v patriarchální katedrále Zjevení slavnostní bohoslužby; je otištěno kázání patriarchy Pimena s fotografií: přičiněním svatých bratří, kteří jsou nazýváni „osvětitelé Slovanů“, „rovnoapostolnyje“, světlo víry došlo až na Rus, jak se to bude vzpomínat r. 1988. Cyrila a Metoděje bylo vzpomenuo v teologických školách a akademiích patriarchátu: v Moskvě, Leningradě a Oděse; byla uspořádána také výstava knih a informativního materiálu. Metropolita Filaret z Minsku, který je odpovědný za styky se zahraničím, referoval na zasedání patriarchálního synodu o účasti delegace na mezinárodním sympoziu, konaném v Sofii v Bulharsku ve dnech 10.-17. června na téma „Přínos a význam svatých Cyrila a Metoděje pro duchovní a kulturní spolupráci balkánských národů od 9. do 19. století“. V moskevském domě a kostele bulharské pravoslavné církve - metochion - měli vzpomínkovou liturgii 21. dubna, ve výroční den smrti sv. Metoděje podle pravoslavného kalendáře, a pak 24. května, kdy se slaví v Bulharsku svátek svatých bratří; byla přítomna delegace Ekleziologické rady církví a moskevského patriarchy, který poslal pozdravný telegram a své požechnání. - Žurnál má též telegram patriarchy Pimena, kterým blahopřeje řediteli sekretariátu pro církevní záležitosti při federální vládě ČSSR dr. Vladimíru Janků k jeho sedesátinám.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street

Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Moskva . — Poslední zprávy, vztahující se ke katastrofě atomické centrály v Černobylu jsou následující: dne 12. května bylo oznámeno, že radioaktivní „výpary“ ze žhavého jádra reaktoru se značně snížily v důsledku opatření, podniknutých sovětskými odborníky; kolem reaktoru v bezprostřední blízkosti je však radioaktivita stále nebezpečně vysoká. Sovětské noviny Pravda, v odpověď na kritiku ze Západu, že ochranná opatření byla podniknuta se značným zpožděním - (teprve deset dnů po výbuchu) - obvinily 12. května tři podřadné místní komunistické funkcionáře z této nedbalosti. Tito podřadní funkcionáři byli pokáráni za to, že ihned neinformovali Moskvu o tom, co se v Černobylu stalo, jeden byl vyloučen ze strany, avšak vrchní straničtí činovníci zůstali „neviní“. Dne 13. května bylo oznámeno, že celý reaktor byl zasypán do umělé „hory“ čtyř tisíc tun písku, olova, hlíny a bóru, to je hmot, absorbujících radioaktivní záření. K reaktoru byl mimoto v podzemí prokopán tunel, který umožnil izolování spodních vod od uranového jádra, zčásti roz-taveného a do běla roz-žhaveného, čímž bylo zamezeno znečištění těchto vod radioaktivitou. Reaktor prý nyní bude opatřen betonovým obalem, ve kterém bude chladnout a ztrácet svou radioaktivitu celé „stovky let“; - (američtí vědci říkají, tisíce let). Různými metodami se pak bude provádět asanace staniců akřů okolní půdy. Obyvatelstvo - celkem prý 92 tisíc lidí - vystěhované z území v obvodu 18 mil okolo reaktoru, prý bude usídleno jinde. Za

nějaký čas dva z nepoškozených reaktorů budou opět moci být dány do provozu. Třetí byl poškozen ohněm a čtvrtý byl výbuchem úplně zničen. Vybuhl vodík, čímž byla zažehnota tuha, obklopující uranové jádro. Čtyři specialisté v transplantaci morku, tři američtí a jeden izraelský, provedli operace pacientů, kteří toho potřebovali; jinak by onemocněli na leukemii a brzy by zemřeli. Sovětské hromadné sdělovací prostředky, pokračovaly v obviňování západních sdělovacích prostředků, že prý přehánějí význam této katastrofy a prohlašují ji neprávem za nejhorší nukleární katastrofu, k jaké dosud došlo. - Dne 14. května předseda KS SSSR Michail Gorbačov přiznal, že následkem katastrofy v Černobylu přišlo doposud devět lidí o život, že 299 dalších je na ošetření v nemocnicích, a že ještě další nevyhnutelně zemřou. To nejhorší už prý „máme za sebou“. Také ostře napadl Západ, že z politických důvodů přehnal význam této nehody a kvůli tomu nakupil „hory lží“ proti sovětskému komunistickému režimu. - Sovětský lid však soudí jinak; musí si říci, že Západ měl v hlavních rysech pravdu. Ve Spojených státech na mnohých místech spadl radioaktivní déšť, avšak jeho radioaktivita byla tak slabá, že nepředstavuje žádné ohrožení zdraví obyvatelstva. - Dne 16. května bylo oznámeno, že už 13 lidí zemřelo v důsledku nehody v Černobylu, 35 lidí zůstává v kritické situaci a 300 jich je v nemocnicích.

Washington. — Zahraniční dluh

LETEM

SVĚTEM

rozvojových zemí Třetího světa dosahuje výše asi trilionu dolarů. V Latinské Americe zahraniční dluh Brazílie dosáhl r. 1985 výše 103.2 bilionu dolarů, Mexika 99 bilionů, Argentiny 48.3 bilionu, Venezuely 34.5 bilionu, Čile 21.2 bilionu, Peru 13.3 bilionu, Kolumbie 10.6 bilionu, Uruguaye 4.9 bilionu. Je ironií osudu, že tyto obrovské finanční prostředky nikterak nepomohly zmíněným zemím vyjít ze stavu chudoby a ekonomické zaostalosti - mimo jiné proto, že Spojené státy koncem sedmdesátých a začátkem osmdesátých let zahájily politiku těsného úvěru a vysoké úrokové míry, a také kvůli silnému kolísání cen ropy. Dnes tyto země nejsou schopny splácet svůj obrovský dluh, ani platit z něho úroky, a zároveň si zajistit svůj vlastní ekonomický rozvoj. Soukromé obchodní banky, Mezinárodní měnový fond a Světová banka, které ve velké většině tyto půjčky poskytují, půjčují dnes těmto zemím jen ve velmi omezené míře z obavy, že nebudou schopny splnit své závazky, a že v důsledku toho některé banky by byly nuceny prohlásit úpadek. Věřitelské země požadovaly v prvních pěti letech tohoto desetiletí - (stejně jako Mezinárodní měnový fond a Světová banka) - od zadlužených zemí, aby podnikly přísné zákroky národního šetření v domnění, že tak bude moci být nakonec vyřešen tento svrchovaně důležitý problém pro finanční a ekonomickou stabilitu svobodného světa. Od vlád zadlužených zemí se požadovalo drastické snížení vládních výdajů, veřejných podpor a subvencí, dovozu spotřebních statků z ciziny a celkové životní úrovně obyvatelstva; pouze za splnění těchto požadavků jim byly povolovány další půjčky. Tyto reformy úspěšného šetření přivedly sice v zadlužených zemích, kde byly provedeny, některé potřebné a

žadované výsledky, avšak zároveň měly některé nepříznivé následky. Široké vrstvy tamního chudého obyvatelstva byly s utážením pásků svrchovaně nespokojeny a bylo nebezpečí, že by tam mohlo dojít k vážným politickým otřesům a k povstáním proti vládě. Vlády některých zadlužených zemí také pomýšlely na jednostranné snížení přijatých závazků z vypůjčeného kapitálu. Mezi lety 1980 a 1984 drasticky poklesl vývoz ze Spojených států do rozvojových zemí, což přivedlo Američanům ztrátu asi 560 tisíc pracovních míst. Poněvadž se touto politikou ekonomický problém zadlužených zemí Třetího světa nevyřešil, pokročily průmyslový svět, na návrh US tajemníka financí Bakera, pomýšlí tuto svou politiku změnit. Podle nového plánu bude však nutno podržet dva základní předpoklady: 1) Ekonomie rozvojových zemí musí za každou cenu vyjít ze své zaostalosti a musí zaznamenat rozmach; jen tak bude také zaručen harmonický rozvoj ekonomie pokročilých průmyslových zemí. 2) Všude bude nutno zavést ekonomii svobodného trhu, zrušit zábrany mezinárodního obchodu, povzbudit investice, zrušit zábrany proti cizím investicím v zemi, a vlády se musejí vzdát přílišného zasahování do ekonomie a předat znárodněné podniky do soukromých rukou. K zaručení rozvoje zemí Třetího světa pak bude nutno pokračovat ve štědrých půjčkách těmto zemím. Tyto půjčky mají poskytnout obchodní banky, Mezinárodní měnový fond, Světová banka, a také vlády pokročilých zemí. Některí národohospodáři se domnívají, že podíl západních vlád bude musit být v této věci převážný, aby půjčené kapitály byly dostačující. Vlády zadlužených zemí budou také musit vhodnými zákroky povzbudit investice doma a zastavit tak útek kapitálu do ciziny; v letech

1974-85 uniklo z rozvojových zemí do ciziny víc než 140 bilionů dolarů kapitálu. Otevřenou otázkou zůstává, zda tato nová politika pro vyřešení problému mezinárodního dluhu rozvojových zemí a jejich nutného ekonomického rozmachu bude mít vůbec úspěch. Někteří o tom mají své pochybnosti. Jiní s rozhodností prohlašují, že je absolutně nutné tuto politiku uskutečnit, protože zatím se nevidí jiné možné východisko. Každý také uznává, že náprava bude jen velmi pozvolná. Bude to trvat dlouhá léta, než rozvojové země budou moci vyjít z nemožné situace, kdy obrovský zahraniční dluh znemožňuje další rozvoj jejich ekonomie.

Washington. — Publikace „Washington Post“ přinesla článek arcibiskupa Managvy Migur-la Obando y Bravo s titulem „Nikaragva - sandinisté nás umlčeli a svázali“. Ve svém článku arcibiskup nejdříve říká, jak sandinisté krok za krokem hledí zničit v Nikaragvě křesťanské náboženství: nejdříve zabrali úřadovny jeho arcibiskupské kanceláře, pak zkonfiskovali církevní tiskárny a křesťanské seznamy, umlčeli katolický rozhlas a zastavili uveřejňování jeho vlastních duchovních proslavů v novinách. Dále mimo jiné říká: „Obrovský počet Nikaragujců se s veškerou silou vzpírá proti směru, jímž se revoluce dala; revoluce totiž zradila naděje našeho lidu a nesplnila žádný ze svých vlastních slibů.“ Pronásledovaná je nejen tamní katolická církev, nýbrž i protestantská. Někteří protestantští pastoři byli sandinistickou policií odvléčeni, brutálně vyslýcháni, a v některých případech i celé týdny drženi v podzemních kobkách a trýznění, zatímco některé náboženské autority v USA tvrdí, že je v Nikaragvě svoboda a dělají demonstrace proti nutné pomoci těm, kteří tam bojují za svobodu.

Washington. — Předsednictvo úřadu NASA prohlásilo, že plánuje zbudování ve vesmíru, ve výši 250 mil nad zemí, obrovské vesmírové stanice, velké jako fotbalové hřiště. První stanice má být hotová do r. 1994 a má stát dva biliony dolarů. S přípravnými pracemi se už začalo. Celkem bude potřebí 14 letů vesmírovým letadlem pro přepravu potřebných součástí ze země do vesmíru.

Tripoli. — Od 15. dubna, kdy

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

americké bombardéry bombardovaly libyjská města Tripoli a Benghazi, západoevropské země vypověděly už celkem 65 libyjských diplomatů a zaměstnanců libyjských velvyslanectví kvůli podezření, že vypovězení byli ve spojení s teroristickými skupinami. Také byl omezen pohyb Libyjců, navštěvujících západní Evropu. V odvetu Libye vypověděla 12. května 36 západoevropských diplomatů a omezila svobodu pohybu západních návštěvníků v Tripoli. - Cizí pozorovatelé vyslovují domněnku, že Khadafyho moc byla v důsledku amerického bombardování silně otřesena a omezena, a že už není absolutním diktátorem ve své zemi.

Londýn. — Anglie vypověděla tři syrské diplomaty podezřelé z toho, že teroristům opatřili bombu, kterou pak 17. dubna chtěli vpašovat na londýnském letišti do izraelského letadla, v němž letělo 400 cestujících. Palestinec Nizar Hindawi vložil tuto bombu tajně do zavazadla své těhotné milenky irské národnosti, před jejím odletem v izraelském letadle, a bomba měla za letu explodovat. Britská tajná policie Scotland Yard spolu s izraelskou tajnou policií však tento plán překazily, protože bombu v zavazadle nic netušícího děvčete včas objevily. Hindawi nyní čeká na své soudní přelíčení. Anglie požadovala, aby zmínění tři syrští diplomaté byli vyslýcháni před britským soudem, a z toho důvodu, aby Sýrie suspendovala jejich diplomat. imunitu, což Sýrie odmítla. - V odvetu za vykázaní svých diplomatů z Londýna, Sýrie rozkázala třem britským diplomatům, aby opustili Damašek.

Brusel. — Jedenáct členských zemí Evropského společného trhu zakázalo dovoz čerstvých potravin ze zemí východního bloku až do 31. května; tento zákaz však může být prodloužen v případě, že potraviny těchto zemí budou nadále znečištěny radioaktivitou. Pouze Itálie se k tomuto zakazu nepřipojila. Vloni členské země Evropského společného trhu dovezly z východu potraviny za 730 milionů dolarů.

Manila. — Presidentka Aquinová oznámila 13. května na tiskové konferenci, že její vláda je v předběžných stycích s komunistickými rebely, ve snaze skončit 17 letou občanskou válku. Zatím se jí však nepodařilo navázat kontakt s předními vůdci komunistů. Sama prý chová naději, že tato

věc se skončí pozitivně, a proto si nepřeje, aby se Marcos nyní vrátil na Filipiny. Marcos prohlásil, že se vrátí do své země, aby zabránil komunistickému převzetí tamní vládní moci. - Ve Washingtoně mezitím US státní tajemník George Shultz oznámil, že USA vyzývají přední ekonomické mocnosti světa, zejména Japonsko, západní Evropu a Austrálii, jakož i mezinárodní peněžní ústavy, aby společně poskytl Filipinám ekonomickou výpomoc ve výši dvou bilionů dolarů na urychlenou nápravu ekonomické .spouště, zanechané Marcosovou vládou. Spojené státy zvýší svou normální ekonomickou výpomoc Filipinám o 150 milionů dolarů. - Kardinál Jaime Sin, arcibiskup Manily, řekl ve Washingtoně, že Marcos řídí z ciziny demonstrace proti Aquinové, aby jí působil nesnáze. Každému z účastníků těchto demonstrací dá pokaždé zaplatit 100 až 150 filipinských peso (5 až 7.50 US dolarů). Někteří z demonstrantů se dokonce přestrojí za kněze a řeholnice, aby potom cizí sdělovací prostředky rozšířily nepravdivou zprávu, že Marcos má na své straně kněze a řeholnice.

Islamabád. — V Pakistáně je ve sběrných táborech při hranicích přes 3 miliony afghánských uprchlíků. Tyto tábory slouží zároveň za základny pro zásobování afghánských vlastenců, bojujících proti sovětské armádě i armádě pro-sovětské vlády v Kábulu. Afghánské bombardéry a dělostřelectvo začaly nyní některé z těchto pohraničních táborů bombardovat. Dne 12. května při bombardování tábora u Terri Mengal bylo usmrceno 14 lidí a 20 dalších bylo zraněno. Předtím po tři dny afghánská vládní letadla napadala jiné tábory na pakistánském pohraničním území; přitom byla zabita jedna osoba a 5 dalších bylo zraněno. A i když Sověti dále „vyjednávají“ v Ženevě s Pakistánem a se zástupcem OSN o „politickém řešení“ afghánského problému a mluví o ochotě stáhnout

svou armádu z území Afghánistánu, jsou rozhodnutí afghánské obránce svobody zlikvidovat jak vojensky, tak policejně.

Proto odstranili Babraka Karmala, vychovaného v Moskvě a v Praze, z funkce generálního sekretáře komunistické strany Afghánistánu, udělali jej - vzdor jeho „chatrnému zdraví“ - figurálním prezidentem Afghánistánu, a na jeho místo ve vedení strany dosadili dosavadního šéfa afghánské tajné policie, prosovětsky vášnivého ukruťníka Najibollaha. Afghánští bojovníci za svobodu však ale hned prohlásili, že ve svém boji neustanou, dokud Sověti neodejdou z jejich země. - Kdyby Američané jednali podobně a v Nikaragui jednoduše nahradili Ortegu a jeho kliku, lidmi, kteří jsou nakloněni USA, to by bylo ve světě křik! A přitom je pro USA přátelská vláda v Nikaragui stejně důležitá, jako potřebuje SSSR řádkovou vládu v Afghánistánu. Když se pak náš liberálně proslavený TV zpravodaj Phil Donahue „cudně“ zeptal svého sovětského kolegy - bolševika Vladimira Poznera jen na sovětskou okupaci Afghánistánu (nikoliv na afghánské „Lidice“ a 3 miliony uprchlíků v Pakistáně), odpověděl mu Pozner s usměvem, že v Afghánistánu je právoplatně „zvolená“ národní vláda, přátelsky nakloněná Moskvě, ta že má s SSSR přátelskou smlouvu o vzájemné pomoci, a tak Moskva nedělá v Afghánistánu nic jiného, než dostává svému slovu a pomáhá svému příteli. A Phil Donahue se nemohl ani na to, aby se Pozner mírně zeptal: „Asi tak, jak tomu bylo v r. 1956 v Mad'arsku a v r. 1968 v Československu?“ Náhodnou zmínku o potlačení polské dělnické Solidarity přešel soudruh Pozner naprostým mlčením.

Oslo. — Nový norský ministerský předseda Gro Harlem Brundtland, předseda Strany práce, oznámil, že napříště jeho vláda chce pomáhat zemím OPEC stabilizovat ceny zem-

ního oleje na rozumné úrovni. Toto jeho prohlášení představuje obrat v norské politice vůči zemím OPEC; Norsko sice není členskou zemí tohoto olejářského kartelu, avšak nyní je ochotno s ním spolupracovat na ustálení cen ropy.

Washington. — President Reagan varoval 13. května, že nezmění-li US Kongres své rozhodnutí zakázat zcela malého prodej moderních protiletectvých střel za 354 milionů dolarů Saudské Arábii, je vážné nebezpečí, že Irán rozšíří svou válku na Arabský poloostrov, čímž pak bude nadlouho otřesena věrohodnost Spojených států, které ujistily, že jim velmi záleží na zachování bezpečnosti v této části světa. To pak bude v naprosté neshodě se zájmy samotných Spojených států, když Spojené emiráty a Saudská Arábie budou v nebezpečí. Senát a Dům reprezentantů totiž ve zdrcující většině zamítly tento prodej na nátlak lobyistů Izraele, kteří si tento prodej nepřejí. President Reagan nyní chce zamítnutí vetovat; k tomu bude potřebovat, aby někteří senátoři či reprezentanti nyní změnili svou posici a hlasovali pro tento prodej. Presidentské veto může být zamítnuto pouze v případě, že za společného zasedání obou komor dvě třetiny přítomných v každé komoře hlasují proti prezidentovu vetu. Političtí analytisté se domnívají, že Reagan má v této věci těžkou posici, protože jak demokratičtí tak republikánští členové Kon-

gresu nechtějí ztratit židovské volební hlasy. Zdá se však, že po nějakém kompromisu Reagan ve svém usilí uspěje.

Jeruzalém. — Ministerský předseda Izraele Shimon Peres řekl 13. května, že v předešlém roce se prostřednictvím Spojených států dvakrát obrátil na syrskou vládu presidenta Hafez Assáda ve snaze navázat s ní mírová jednání, že však v obou případech byl odmítnut. Nejdříve chtěl jednat se Sýrií pouze o Libanonu a zabráněním území Golanské vysočiny, které Izrael dobyl za šestidenní války v r. 1967 a jednoduše anektoval za Beginovy vlády v r. 1981. Po druhé nabízel Sýrii obsáhlé vyjednávání o míru na Blízkém východě, avšak i tato jeho nabídka byla ihned Damaškem zamítnuta. Premiér Peres řekl, že není asi žádná naděje pro Izrael na uzavření míru se Sýrií, pokud tam bude vládnout prezident Hafez Assád. - Syrská vláda zamítá jakýkoliv separátní mír s Izraelem a chce vyjednávat o problému Blízkého východu teprve až dosáhne „strategické parity“ s Izraelem a rozhodný vliv v Libanonu. Nyní Izrael pozoruje s neklidem, že Sýrie buduje v údolí Bekaa opevnění a základnu pro tanky a dělostřelectvo; klade si otázku, jaké jsou asi syrské úmysly. Washington se domnívá, že Sýrie se obává podobného amerického útoku, jaký byl proveden proti Libyi, a že proto narychlo podniká tato ochranná opatření.

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organísujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:
14. května, 12. června, 10. července,
7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

**PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN**

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Radi vas obslouzi a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

SPORT

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 24. kola: Plzeň - Hr. Králové 2:1, Chomutov - Poruba 1:0, Brno - Opava 3:2, Gottwaldov (Zlín) - Tábor 2:1, Xaverov - Žatec 1:2, Jablonec - Trinec 0:1, Teplice - Č. Lípa 1:2, Ml. Boleslav - F. Místek 4:0.

Tabulka:	SKORE:	BODY:
1. CHOMUTOV	39:16	35
2. PLZEŇ	41:22	34
3. ML. BOLESLAV	45:30	33
4. OPAVA	40:35	39
5. GOTTWALDOV (Zlín)	30:25	27
6. ČESKÁ LÍPA	29:25	27
7. PORUBA	22:20	27
8. BRNO	38:25	26
9. HRADEC KRÁLOVÉ	39:31	23
10. TEPLICE	28:30	23
11. TRINEC	17:20	23
12. FRÝDEK-MÍSTEK	23:33	22
13. TÁBOR	27:28	20
14. XAVEROV	28:44	16
15. ŽATEC	21:41	15
16. JABLONEC	12:56	6

I. S.N.F.L.

Výsledky 24. kola: Slovan - Nitra 2:4, Martin - Prievidza 2:0, Levica - Michalovce 2:0, Košice - Púchov 2:1, P. Bystrica - Senica 1:0, Stropkov - Petržalka 2:1, Humenné - Trebišov 2:0, Hurbanovo - Dubnica 1:0.

Tabulka:	SKORE:	BODY:
1. NITRA	73:15	43
2. SLOVAN	38:16	35
3. PETRŽALKA	40:30	28
4. POV. BYSTRICA	35:33	24
5. SENICA	30:30	24
6. MARTIN	30:33	24
7. HURBANOVO	31:37	24
8. PRIEVIDZA	31:27	23
9. LEVICE	25:28	23
10. DUBNICA	23:31	23
11. ZŤS KOŠICE	34:38	21
12. TREBIŠOV	27:36	21
13. HUMENNÉ	24:42	20
14. STROPKOV	32:45	19
15. PÚCHOV	29:36	17
16. MICHALOVCE	26:51	15

Slavia - Budapešť 2:1

Volnou neděli využila Slavia k přátelskému utkání proti Vasasu, ve kterém po pěkném výkonu vyhrála 2:1.

U Slavia výborně zahrál K. Jarolím, střelec obou branek. Branku Vasasu vstřelil Kovacs.

Zápas sledovalo pouze 500 diváků.

Dukla - Havířov 6:1

V polofinále Českého poháru Dukla lehce porazila mužstvo Baník Havířov.

Branky Dukly: Korejčík 3, Vízek, Pelc a Luhový po jedné.

Zápas sledovalo 3,200 diváků.

Mistrovství světa MEXIKO 1986

Již příští sobotu 31. května bude zahájeno XIII. mistrovství světa v kopané na „Azteca“ stadionu v Mexico City zápasem Itálie vs. Bulharsko.

Zdejší španělská stanice S.I.N. bude každodenně vysílat zápasy přímým přenosem - snad všech 52 zápasů.

Stanice N.B.C. a E.S.P.N. mají také na programu několik zápasů, avšak pouze dle potřeby doplnění jejich každodenních programů.

Rozlosování MS bylo provedeno následovně. Jednotlivé státy byly vylosovány do 6 skupin - po čtyřech státech v každé skupině.

V prvním kole hraje každý s každým ve své skupině.

Vítěz s druhým z každé skupiny má zajištěný postup do druhého kola. Ze šesti států, které se umístí na třetím místě pouze čtyři s nejvyšším počtem bodů (anebo lepším skóre) doplní tu šestnáctku do druhého kola.

Ve druhém kole se hraje již na vyřazovací, zatímco vítěz zápasu postupuje do čtvrtfinále, a poražený je vyloučen.

Poslední zápas MS se též hraje 29. června na „Azteca“ stadionu v Mexico City.

Kdo se nakonec v tomto zápase utká s kým, o tom můžeme po prvních zápasech zatím jen debatovat a prorokovat při pivě. Příliš brzy se však o tom s nikým nesázejme o

víc, než o flašku koňaku, poněvadž mexické klima nám může připravit lecjaké překvapení.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

METRO - LIGA

Výsledky 6. kola: Sparta - R. Wawel 2:2, Vikings - Gr. White 4:2, ostatní zápasy byly odloženy.

Tabulka:

	V.	N.	P.	SKORE:	BODY:
1. SPARTA	5	1	0	13:5	11
2. SCHWABEN	2	1	1	7:5	5
3. U.SERBS	2	1	1	6:4	5
4. VIKINGS	2	1	2	9:9	5
5. LIGHTNING	2	0	2	3:4	4
6. R.WAWEL	1	2	2	6:8	4
7. EAGLES	1	0	1	5:4	2
8. GR.WHITE	0	2	3	5:10	2
9. WAUCONDA	0	1	0	2:2	1
10. KICKERS	0	1	3	2:7	1

V neděli dne 25. května má Metro - Liga volno.

Program zápasů - 7. kola na neděli 1. června přineseme v příštím vydání H.N.

METRO - LIGA

První Divize

Výsledky 6. kola: Falcons - Aurora 5:1, Trevians - Hakoah 1:0, Liths - Lions 6:1.

Tabulka:	BODY:	SKORE:
1. TREVANS	14:4	8
2. LITHS	13:6	7
3. FALCONS	12:9	7
4. REAL	10:2	6
5. FORTUNA	6:3	4
6. SLOVAKS	4:4	3
7. AURORA	10:13	2
8. HAKOAH	3:8	2
9. BULLETS	4:11	2
10. LIONS	3:15	1
11. RAMS	2:8	0

Chicago - Hamburg 0:0

Okolo 4,000 diváků přišlo na Hanson stadion, aby vidělo první mezinárodní zápas posledních čtyř let, ve kterém vybraná jedenáctka Metro - Ligy udržela nerozhodnou remízi.

Zatímco fandové byli nadšeni výkonem domácích, všichni byli také zklamáni s výkonem hostů z Hamburku.

Chicago nastoupilo v následujícím složení: Feldman (Schwabens); Zych (Eagles); Isirov (U. Serbs); Milusevic (U. Serbs); Ostrowski (Eagles); Rock (Schwabens); Soehn (Kickers); Kaempff (Wauconda); Taylor (Sparta); Czmiel (Eagles); Laskowski (Lightning). Strídali: Laxgang (Gr. White); Gunka (Eagles); Hisai (Kickers); Cahill (Vikings).

Velice nás překvapilo, že vedoucí klub ligy Sparta byla zastoupena pouze jedním hráčem!

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRANIČÍ

Svaz dostal dopis od, z čs. vězení konečně propuštěného, J. Javorského, který nyní žije se svými rodiči v NSR. Otiskujeme jeho text:

Heibronn, 1. dubna 1986

Drazí přátelé!
Dovolte mi, abych Vám tímto poděkoval nejen za ta vroucná slova přivítání do svobodného světa, ale především za Vaši snahu a úsilí, které jste vynaložili v boji za mé osvobození z komunistického žaláře.

Kdybych mohl být Vašemu svazu jakkoli prospěšný, věřte,

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napíšte o podrobný program a cenu.

VYRIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

SPARTA A. B. A. pořádá v neděli 8. června 1986

V National Grove, P I K N I K
Des Plaines Ave.,

Sparta A. B. A. vítá všechny přátele a známé. Začátek v 11 hodin.

a
29. ulice North Riverside
zahradka č. 2

Občerstvení

Výborné bramborové placky!

že to velmi rád učiním. Zatím zůstávám jenom velkým dlužníkem a doufám, že Vám všem budu moci při nějaké příležitosti stisknout alespoň ruku.

Ze stovek přání a pozdravů z celého světa patří to Vaše mezi ty, kterých si nejvíce cením - udělali jste mi velkou radost. Je to nádherný pocit být znovu u rodinného krbu a mít navíc tolik nových a upřímných přátel!

Remember me, please, to your english speaking friends, too.

S pozdravem „Sportu zdar“!
Váš

Jaroslav Javorský

xx

Prvního máje byla Valná hromada newyorské odbočky. Účast nebyla valná, ale nálada výtečná a plány jsou veliké. Byl zvolen opět starý výbor: předseda: Alex Čech; místopředsedové: dr. Krása, Jára Kohout; pokladní: Jiřina Kovatschová; jednatel a zapisovatel: Jan Petlička; sportovní referent: Kutil; členové výboru: Vobořil, Soukup, Šilhanová; revisoři účtů: Ryšavý a dr. Horák. Bylo jednáno o budoucnosti odbočky. Především bude uskutečněn tenisový turnaj o hodnotné ceny. Opět se bude konat oblíbený výlet v den amerického Svátku práce „Labor Day“ - na pozemcích kolegy Větrovce na Long Islandu. V říjnu se sejdem v některém předním hotelu na Representačním společenském večeru s tancem. V prosinci lyžařský odbor uskuteční přespolní běh (cross country) a „Alpine“ soutěž.

Bylo jednáno o definitivním uložení urny s popelem nejpopulárnějšího čs. sportovce a čestného předsedy Svazu Josefa Malečka. Kolega Čech podal podrobnou zprávu o přestavbě památné Národní budovy o což se již delší dobu stará příslušná komise. Po skončení schůze se přítomní pobavili při chutném občerstvení, které připravila kolegyně Jiřina Kovatschová. Vzhledem k tomu, že v naší oblasti je velký počet mladších sportovkyň a sportovců, žádáme je, aby se přihlásili k plánovaným soutěžím a také poslali svoje přihlášky s ročním příspěvkem ve výši \$10.00 na adresu kolegy Jana Petličky, 37-20 81 Street, Jackson Heights, New York 11372. (☎ (718) 426-1879)

xx

Lád'a Olejník poslal tajemníku Svazu Lud'kovi Jánskému, pozdrav z Mistrovství světa v ledním hokeji ze Sovětského svazu, kde byl z mužstvem Západního Německa. (To nečekaně porazilo Československo!) zp

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Řím, květen 1986
Milí naši přátelé ve Svazu českých katolíků, vážení krajané a čtenáři H.N.

O svátku sv. Trojice budou dva z našich nepomucenských alumnů vysvěceni Sv. Otcem na kněze. Protože se domnívám, že Vás ta zpráva bude zajímat a že Vám udělá radost, posílám Vám o ní tento dopis. A také o tom, jak to v Nepomucenu dnes chodí a co tu podnikáme pro dokončení výzdoby naší kaple.

Upřímně Váš
Karel Vrána, rektor.

„Než silnější stravy svět nedá a pusto je bez tebe, Kriste! Jak svítílny světa vysoko zdvihl jsi pastýře naše, jak drahokamy na hranách skvoucí je vložils do koruny Církve, jak stromům půl světa zastíňujícím jim strměti dáváš, jak prameny doposud plné je držíš nad rozvodím země...“

Jan Zahradníček

Kolejni kaple Nepomucena v Římě je osou našeho denního života, je pulzujícím srdcem a je duchovním domovem. Páli jsme si vždy, aby se stala názorným svědectvím naší křesťanské tradice pro nás i před světem. Velká freska v absidě je výraznou anamnezí, liturgickou připomínkou Kristovy smrti na kříži. Je však napojena na anamnezi církevně národní. Vedle kříže stojí Sedmibolestná, patronka Slovenska, s apoštolem Janem a s velkými postavami našich národních světců: Cyrila a Metoděje, Vojtěcha a sv. Jana Nepomuckého, jemuž je kaple zasvěcena. V bočním výklenku můžeme spatřit obraz našich věrozvěstů spolu se sv. Benediktinem, ochránců Evropy. Poblíž absidy mramorový sloupek podpírá Pražské Jezulátko. Vstup do kaple střeží moderní socha našeho „božského bojovníka“ sv. Václava a „aproti hoří světlo před ikonou velehradské Matky jednoty. Aby toto naše „nebe“ bylo pokud možno úplné, rozhodli jsme se pro barevná okna, která by znázorňovala osm dalších našich světců. Po dlouhé úvaze jsme ustoupili od původního návrhu abstraktních skel. V lunetách po stranách oltáře našli místo sv. Andrej Svorad a bl. Hroznata. Velká okna po pravé straně lodi jsou určena pro tři světice: bl. Anežku, sv. Ludmílu a bl. Zdislavu. Po levé straně budou okna

se sv. Prokopem, sv. Janem Nep. Neumannem a bl. Sarkandrem. - Uměleckou práci provede Cristina Jatta-Busiri, malířka ikon. - Římské slunce září ostře. Do naší nepomucenské kaple budou jeho paprsky pronikat skrze podoby našich světců. Není to krásný symbol Krista, jehož podoba pronikla a proniká dodnes do našich duší a do duše našeho národa?

Rozhovor, který měl Msgr. Karel Vrána, rektor Nepomucena s redaktorem české sekce Vatikánského rozhlasu:

Otázka: Letos na neděli zasvěcenou Nejsvětější Trojici, tedy 25. května, Svätý otec vysvětlí na kněze jáhny z různých národností. Budou mezi nimi i někteří z Nepomucena?

Odpověď: V Římě vznikla nová tradice. V čase kolem Letnic Svätý otec světlí osobně jáhny z různých národností na kněze. Tato významná událost, opravdu letnicová událost, obsahuje a vyjevuje trojí symbol. Církev je živý organismus, který se stále obnovuje - je, abych tak řekl, ve stavu stálého zrodu, jako o prvních letnicích. Obnovuje a omlazuje se, povolává a světlí mladé muže na Kristovy kněze. Vyjevuje se zde i jednota Církve, její spojení s římským biskupem, s Petrovým nástupcem. Zviditelňuje se také katolicita, to je všeobecnost, univerzálnost Církve Kristovy, v níž je místo pro všechny národy, rasy a kultury. Z naší nepomucenské koleje bude letos vysvěceno šest jáhnů: Jan Bárta, původem z Havlíčkova Brodu, pro královéhradeckou diecézi; Ivan Kútny ze Slovenska pro diecézi trnavskou a čtyři američtí jáhni pro diecézi Ponce na Puerto Rico. Se svěcením a s primicemi je spojeno dost starostí. Ale to je zcela normální a je to tak dobře. Převažuje však radost a vděčnost. Radost, že můžeme vidět plody dlouholeté práce a přípravy; vděčnost - a ta předně - že Bůh požehnal a dokonal to, co Jeho milost začala.

Otázka: Jak to, že u vás v Nepomucenu studují i Američané? Není Nepomucenum určeno jen pro bohoslovce z českých a slovenských diecézí?

Odpověď: Máte pravdu, kolej Nepomucenum byla založena jako seminář pro bohoslovce z českých, moravských a slovenských diecézí. Na tomto jejím účelu se nic nezměnilo. Změnily se jen dočasně - jak všichni doufáme - některé historické okolnosti. Až do padesátých let Nepomucenum bylo zcela obsazeno studenty teologie z našich zemí. Od roku 1949 až dodnes naším biskupům není dovoleno posílat bohoslovce do římské koleje. Ti co přišli později a dodnes přicházejí, činí to - abych to řekl zcela mírně - na vlastní pěst. Dnes žije u nás dvacet bohoslovců, osm z Čech a Moravy a dvanáct ze Slovenska. Tento počet ovšem nestačí plně vytižít prostor koleje, která patří k největším římským seminářům. Je stavěná pro 70 až 80 studentů. Z důvodů hospodárnosti ale také z důvodů mravní odpovědnosti Nepomucenum poskytuje pobyt studentům teologie, bohoslovcům a kněžím, z jiných národností a kontinentů. V posledních desetiletích bydleli u nás studenti z Číny i Japonska, z jižní Ameriky, hlavně z Argentiny, z Afriky a po několik let i celá kanadská kolej, která neměla tehdy svou vlastní budovu. Nepomucenum tím získalo opravdu mezinárodní ráz. Abych se vrátil k vaší otázce. Současná situace vypadá tak, že vedle vlastní nepomucenské komunity studuje u nás dvacetipěticeletná skupina amerických bohoslovců. Jsou to vesměs starší povolání a připravují se na kněžství jako misionáři pro Puerto Rico. Třetí skupinu tvoří převážně indiští kněží, kteří se specializují zde v Římě na různých teologických fakultách. Nepřeháním, když řeknu, že dnes Nepomucenum je nejen plné ale přeplněné. V těchto posledních měsících akademického roku dostávám týdně průměrně dvě

až tři žádosti o přijetí do Nepomucena na příští rok. Na jedné straně mě těší, že máme dobré jméno; na druhé straně mě mrzí, že nemohu všem zájemcům vyhovět.

Otázka. Promiňte mi mou naivní zvědavost. Co byste jako rektor dělal, kdyby pro příští akademický rok naše diecéze poslaly do Nepomucena větší skupinu bohoslovců, jak tomu bývalo až do r. 1949? Měli byste pro ně vůbec místo?

Odpověď: Co bych dělal? Měl bych předně nesmírnou radost. Nepomucenum je nejen naše, ale je také hlavně pro naši Církev. Znamenalo by to, že se dosavadní tíživé poměry mění k lepšímu, že se situace vyjasňuje a že dochází k vyrovnání a překonání sporných otázek. Někdo by snad řekl, že je to sen. Pro mne je to stále živá naděje, které se nemohu vzdát. Realisticky mluveno, není sice pravděpodobné, že by k této pozitivní změně došlo ještě letos do podzimu. Ale jednou k ní dojde. Je naší krásnou povinností o ní se modlit a o ní čestně usilovat. Nemůžeme se přece stále jen ohlížet zpět jako Lotova žena. Těžiště dějin, dějin Nepomucena, leží před námi, v budoucnosti, a ta je v rukou Božích i v rukou nás všech, v rukou lidí dobré vůle. V této Boží logice i sen se může stát skutečností. Záleží hodně na nás, záleží totiž na tom, abychom tento sen, tuto naději vkládali denně do Božího srdce, které nás stále miluje, do srdce Panny Marie, která i dnes mateřsky bdí nad naší nepomucenskou budoucností - spolu se všemi našimi svatými patrony. Všem pochybovačům bych chtěl jen říct, aby se poohlédli kolem sebe. Je tu předně potěšující skutečnost: už několik let vzrůstá opět počet (Dokončení na str. 13)

NA VŠTIVTE

JOHNNY'S MORAVIA RESTAURANT

in Lyons, Illinois

8744 W. Ogden (3 blocks west of First Ave.)

Budete překvapeni chutnou českou domácí kuchyní při velice přístupných cenách a vzorné obsluze.

- DENNĚ PŘIPRAVOVANÉ SPECIALITY
- TAKE OUT ORDERS
- VÝBĚR IMPORTOVANÝCH PIV
- CATERING SERVICE

Otevřeno denně
kromě pondělí:
11:30 a.m. - 8:00 p.m.

Na Vaší návštěvu se těší

noví majitelé Jiriš & Ludvík

☎ 447 - 6776

K jubileu Palackého

(Pokračování ze str. 1)

jak by smířil ideu českou s ideou rakouskou, při čemž původně byl ochoten český titul historický obětovati Velkorakousku plně a cele, Velkorakousku ovšem, jež by prálo svobodě svých národů. Nemůže být pochybnosti, že stanovisko Palackého ve všem tom určovala myšlenka, již zasvětil svůj život, myšlenka prospěchu národního. A vedoucím zřetelům na zájem národní, jemuž musí se podříditi nejen nárok právní nebo postulát pokrokový, vysvětlíme si také, jak tento osvěcený liberál, čím více poznával souvislosti a vztahy českého problému, dostával se napravo — horečka r. 1848 strhla sic i jeho mocné a vyšinuła z dosavadní dráhy k radikálnímu theoretisování, ale vývoj let potomních, kdy mezi Němci vše, co přísahalo na prapor svobodomyšlný, vystupovalo nenávisť proti právu českému a kdy jen konservativní vrstvy šlechtické a německokatolické měly kusa porozumění pro postuláty jeho, určovaly spolu jeho posici. Nepřátelství Němců a Maďarů povalilo, jak známo, r. 1871 český program fundamentálek, a generace Palackého, dosud tak št'astná v svém obrodném úsilí, vržena byla zpět v trpkou beznadějnost právě ve chvíli, kdy vztahovala ruku po konečném úspěchu. To vítězství násilí a krivdy vrhlo stín na poslední leta života Palackého a naplnilo jeho projevy o Rakousku a Němcích tónem hrozby. Jeho prorocství o nezbytném světovém zápase, v němž Němci budou přesilou nepřátel na východě a na západě nakonec („tím jsem si jist“, napsal Palacký) přece udolání, napsáno bylo právě 40 let před vypuknutím světové války. Byl to soud historika obrácený do budoucnosti a zároveň soud, jemuž osud dal tak hrozně za pravdu — tu vidíme, jak převrat, z něhož vzešlo naše osvobození, je jen pokračováním a dovršením zápasu, v němž v šiku bojovním stála ještě před půlstoletím generace Palackého.

Zahled'me se ještě jednou zpět do požehnaných krajů minulého století, srovnáme počátky a konce jeho a vízme, jak úžasným tempem pracovaly dějiny: od skepse vlastenců, proučích se před staletím, ovšem že v jazyce německém, lze-li vůbec doufati, že by si český národ stvořil vlatní literaturu, od let, kdy nebylo jediné české vyšší třídy obecné školy a kde společenský, literární i

úřední styk vzdělaných vrstev českého původu byl skoro naskrz německý, až k dnešku, kdy bohatstvím výchovných útavů všeho druhu i kvantem produkce duševní můžeme měřiti se čestně s nejpokročilejšími zeměmi světa, — od let všeobecného němého poddanství k letům všeobecné, přímé a aktivní účasti jednoho každého ve státním životě, — od let, kdy země naše, přes to, že měla korunovaného krále svého, byla nesvobodnou provincií státu nám cizího, až k státu československému, až k plné samostatnosti, již podobné jsme neměli vskutku nikdy v dějinách, — od dob, kdy nám byla odcizena Morava, až k říši, jejíž hranice přes slovenské stolice sahají až k ruské oblasti národní, daleko, daleko na východ slunce — jaká to zázračná změna za pouhých sto let! A zdá se mi často, že přítomnost, již jediné v sledu tolika generací bylo popráno dožití se tohoto triumfu, neuvědomuje si (pro drobné i velké starosti dne) sdostatek velikost svého úspěchu. Víme, jakými díky jsme zavázáni mužům, kteří v evropské katastrofě posledních let se o ten velký zdar přičinili. Ale nesmíme zapomenouti, že ve vítězství má hlavní podíl zásluha těch, kteří se ho nedočkali, ale kteří je připravili, kteří národ mravním a duchovním kapitálem vyzbrojili tak, že ve chvíli, již mimo nadání poskytl št'astný osud, mohl ujmouti se skutkem vlády svých věcí. Životní práci Palackého a doby jeho patří v tom všem podíl největší; i Slovensko bylo kusem nejvlastnějšího úsilí jejího. Ti, kteří se v poslední válce o naše osvobození zasloužili, byli konec konců jen dovršiteli díla, jehož nejtěžší a největší část vykonaly generace předchozí.

Vybavuje-li nám pohled zpět na dvě minulé půlstoletí obraz ku podivu rychlého vzestupu a takřka zázračného triumfu, je pohled na druhou stranu, na století, jež má následovati, zahalen smrtelníku závojem neprostupným. Co za ním se tají, nevíme; přemítáme-li a hádáme-li, přihlásí se nejedna starost. Sílil-li generace předchozí v boji a postupu jejich tichý záslib *velké naděje*, cítíme, že na přítomnosti a budoucnosti spočívati bude tíha *velké odpovědnosti*. Je otázka, zda dílo a program Palackého, jež vydaly plody tak požehnané v minulém půlstoletí, mohou nám být heslem a vodítkem na cestách budoucnosti, v poměrech rozličně změněných, v století, jež nebude neseno tím jarním dechem věřícího op-

timismu jako doba probuzení, která nám vychovala Palackého. V odpovědi hlásí se zprvu nejedna pochybnost. Životní historické dílo Palackého nepřestane nám sice býti i nadále základem a východiskem dalšího poznání, ale není pochybnosti, že účín vůdčích myšlenek jeho dějin, jež tak strhovaly pokolení minulá — (strhovaly je proto, že v nich poznávala své vlastní osvoboditelské a revoluční ideály) — pozbuje mnoho ze své podmanivé síly. Nevěříme již, že bychom kdy byli v zřízení a snaze demokratické předstihovali jiné národy Evropy a musíme býti také připraveni, že druhý titul dějinné slávy, zásluhy doby husitské, bude příštím bádáním značně omezen, event. jinak formulován. Ale na ztrátě těch a takových koncepcí, jež ostatně byly namnoze dříve hotovy v mysli Palackého než ujal se studia našich dějin, soudím, málo záleží: jsme dnes silni dost, abychom pohlédli skutečnosti v tvář; doba státní samostatnosti ostatek bude si musiti stvořiti jiné pojetí dějin našich, jiný smysl v nich hledati než doba před stoletím, která toužila vybatví se z duchovního i hmotného poddanství. Historiografická činnost Palackého nebyla cílem sama sobě, nýbrž jen nástrojem a produktem jeho vůdčí, hlavní velitelské idey, myšlenky národní — *na čem záleží, je, zda idea tvůrčí, ze které vytrysklo nejen dějepisné, ale i buditelské dílo Palackého, v níž kotvila veškerá činnost vůbec, tj. zda myšlenka národní může i v budoucnosti býti tou životodárnou silou, která pokolením minulým dala moc vítěznou?*

Nejednou v poslední době slyšeli jsme hlasy, jež snažily se snížit hodnotu nacionálního hesla a nahradit je ideou domněle vyšší účinnosti; četli jsme dokonce, že vlastenectví je hříchem, nebo že s dobytím státní samostatnosti dobrála myšlenka národní svou úlohu. Svátek Palackého, který stal se otcem národa, protože národní myšlenka život posvětil, je jisté chvíli, kdy slovo na obranu nacionalismu je kusem povinnosti k památce toho, jehož vzpomínáme. Teoretikové, kteří mluví o domněle pouze negativním obsahu národní idey, nebo řekneme vlastenectví, zapomínají, že vlastenectví je láska, že je to tedy projev nejryzejší humanity, a že tato láska jako láska mateřská nepřije si ničeho vroucnější, než aby rodinu svou učinila účastnou všeho dobra a pokroku, k němuž dospěla doba. V tom

Rodná světnička Fr. Palackého v Hodslavicích.

Hrob Fr. Palackého v Lobkovicích.

smyslu Palacký sám označil nacionalismus jako prostředek k závodění o vyšší mety kulturní, v tom smyslu napsal: *nes-tačí býti Čechem, třeba býti Čechem vzdělaným, v tom smyslu rozuměti jest jedné z úvodních vět jeho předmluvy k Dějinám: Co z pravé lásky se prýští, nevysýchá nikdy, v tom duchu — Ale proč konečně ohlížet se po argumentech dalších, když celé dílo Palackého, celá ohromná práce doby probuzení až k jejímu úspěchu konečnému, je jediným nepřetržitým dokladem, jak úrodnou, jak mocnou, jak mravně výchovnou a kulturně požehnanou silou je láska národní, je nacionalismus! Je pravda: té přímo náboženské vroucnosti, již dal vlastenectví buditelů našich před stoletím romatismus, není již naše doba schopna; také nesmírný pokrok národní věci, jež spolu přineslo naše osvobození, přispívá k tomu, že potřeba důrazu na zřetel národní nejeví se tak naléhavou, event., že hlásí se potřeba upravit ráz, cíl a povahu jeho ve shodě s novou situací. Ale osudné by bylo zapomínati na to, že u nepřátel porážkou nacionalismus zesílil a naplnil se myšlenkou odvety, a že úkol náš, zisky osvobození zabezpečiti, je snad těžší než úkol buditelů — spustíme-li se nevázně záchranné kotvy, již je láska k národu svému a své vlasti, láska odhodlaná pracovati a mysliti o její lepší budoucnost, ta láska, jejíž mocí jsme své samostatnosti dosáhli, bude dříve či později veta po našem triumfu.*

Závěrem:

Mluvím o nacionalismu, jenž, jak Palacký řekl, prýští se z pravé lásky, a věřím, že jej lze odlišiti od nacionalismu z nenávisti. Neboť nebezpečí, jež brozí budoucnosti, nevychází jen z podceňování idey národní, ale snad ještě více z nezřízeného přepětí jejího. I tu je v den, kdy shromážd'ujeme se k oslavě památky otce a zákonodárce

našeho, povinností řečníka, aby na jeho vzor, jeho program, jeho výstrahy a zákazy důrazně upozornil. Bylo-li co, co Palackého programu usilování národního dodávalo sílu neodolatelnou, bylo to jeho *založení mravní* — mravní přísnost, někdy až puritánská, je vůbec nejvýznačnějším a nejsympatictější rysem Palackého — člověka, ale i Palackého — vědce a politika. „Svoboda bez mravního základu, bez práva a spravedlnosti, jest jen pud dravce, jest libovůle a tyranství despoty,“ napsal jednou: „Varujme se krivdy, abychom zůstali na vrchu morálním!“ vykřikl varovně jindy, věrnost k právu a pravdě doporučoval znovu a znovu svému národu, na pokroku, pravdě a spravedlnosti chtěl míti založeno právě vlastenectví, ztracuje rozhořčeně ty, kdož „nesmyslnou a duchaprázdnou přepjatostí jméno patriotismu zhanobili.“ Nemají-li dnešní všenárodní oslavy Palackého, prvě oslavy v samostatné republice Československé, býti a zůstati jen pokryteckou parádou, jako bohužel nejedna naše jubilejní oslava, musí tyto příkazy a výhrady Palackého státi se kusem národního vědomí a svědomí, musí především všichni, kteří jsou spoluzodpovědní za vývoj, veřejných poměrů u nás, vstřípiti si je hluboko v mysl a vůli. Příležitostí čeliti v jejich duchu tomu či onomu upřílišování, třeba by se vydávalo za snahu kat exochén národní, nebo za důsledek domnělého dějinného poslání, ač je vskutku útokem na naše národní potřeby a naděje, bylo a je, jak vím, nemálo. Říci to otevřeně a nebojácně je také kusem přiznání k památce a programu velkého vlastence, jež oslavujeme a jehož heslo je v ústech všech: Svoji k svému, ale vždy dle pravdy! Vstoupí-li ta mravní zásada z úst i do srdcí, nemusíme se báti, že příští století přinese zvrát toho, co dobyto bylo láskou a prací doby Palackého.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

(Pokračování ze str. 11)

kněžských povolání, někde více někde méně, někde rychleji někde pomaleji; ale všeobecná tendence je stoupající. Podívejte se třeba na Polsko. V jednom diecézním semináři mají na tři sta bohoslovců. V Rumunsku diecéze Alba Julia postavila dokonce nový seminář pro sto dvacet studentů teologie. Ale ani Mad'arsko ani Jugoslávie nezůstávají pozadu. Pokud vím, u nás doma se letos hlásilo do litoměřického semináře sto dva studentů; z Olomouce 30, z Brna 29, za Prahu 20, za Hradec Králové 11, za České Budějovice 7 a za litoměřickou diecézi 5. Všichni nemohli být přijati, jak se zdá „pro nedostatek místa“. Je to škoda, protože otázka místa mohla být řešena tím, že by se otevřela pobočka v Olomouci, kde přece existoval seminář. I u nás je místo. S bohoslovci jiných národností totiž obnovujeme dohodu vždy na rok a uvolňujeme pro ně jen tolik míst, která sami neobsadíme. Proč bychom nemohli jednou v dohledné době opět naplnit sami naše Nepomucenum?

Otázka: Je tu ovšem ještě jiná otázka. Nezdá se vám, že studium teologie na římských církevních univerzitách se dnes stalo pro naše české a slovenské bohoslovce věcí skoro opovržlivou? Není toho moc, co od nich žádáte a očekáváte? Víte, naučit se v krátké době cizímu jazyku - pokud vím, vyučuje se většinou italsky - získat si alespoň základní znalosti latiny a řečtiny, a přeorinetovat se z vědecko - technického zaměření na humanistickou kulturu - to se vše přece může zdát pro nově příchozího bohoslovce z našich zemí buď jako nepřekonatelná překážka na cestě vpřed nebo jako utopické dobrodružství.

Odpověď: Nezavírám oči před značnými nároky, které klade na naše české a slovenské bohoslovce studium teologie v Římě. Neřekl bych, že je to opovržlivost chtít studovat v Nepomucenu. Ale kus odvahy je k tomu jistě zapotřebí. Není to ani dnes - a nebylo to ani v minulosti - pohodlné. Ale tak to má být. Kněžské povolání a

studium teologie jsou záležitosti veskrz mužské, řekl bych přímo chlapské, dnes víc než kdy jindy. A pak to, co se jeví na začátku jako velká překážka nebo tíživá nesnáze, má i své značné výhody. Jednak si bohoslovec může ověřit a prověřit pravost svého povolání a skutečnost všech předpokladů, i těch zcela lidských, ke kněžskému povolání. Jednak si upevní vůli a charakter. Zápasem s překážkami, se studiem v cizím jazyku, v nutnosti přeorinetovat a doplnit své kulturní znalosti roste a zraje. Ve svém počátečním jazykovém studijním zápolení není nikdy osamocen. Nepomucenum stojí při něm a pomáhá mu jít dopředu a vzhůru. Rozhodující je dát si pomoc, neztratit důvěru v sebe ani naději, že to, co se zdá nemožné se s pomocí Boží a s pomocí nás všech stane schůdnou cestou. Nezapomínáme totiž na zkušenost apoštola Petra, v jehož městě žijeme. Když on zkušený rybář celou noc marně a bezvýsledně lovil, řekl mu jeho i náš Mistr:

„Zajed' na hlubinu.“ Naše situace se často v mnohém podobá Petrově situaci. Jako on i my říkáme denně: „Ve jménu tvém, Pane, rozhodím sítě.“

Otázka: Jak vidím, jste spíše optimista, řekněme umírněný a se smyslem pro to, co je skutečné, možné a dosažitelné. Nepomucenum trvá už přes padesát sedm let. Za tuto dobu se hodně věcí změnilo, jak u nás doma, tak v Evropě a vůbec ve světě, v kultuře, v mentalitě ba i v Církvi. Myslíte, že Nepomucenum má ještě budoucnost v těchto nepřetržitých proměnách a v těchto neustálých přesunech?

Odpověď: Na tuto vaši otázku jsem zhruba vlastně už odpověděl. Můžeme ji však chápat šířeji a hlouběji. Tuto jistě závažnou otázku budoucnosti Nepomucena, jeho smyslu a jeho poslání, jsme si už několikrát položili a vlastně s ní žijeme dennodenně. Kladli jsme si ji hlavně v krizových dobách, v létech padesátých a sedmdesátých. Už sama skutečnost, že se nám podařilo překonat nemalé potíže a samotné ohrožení existence

Nepomucena, nasvědčuje tomu, že tento náš římský seminář má dost životní síly a že to není umírající instituce. Odvažují se dokonce říci, že Boží prozřetelnost sleduje s existencí Nepomucena svůj plán pro růst království Božího. I zde záleží hodně na nás, abychom tento plán vytvořili a pojmenovali. Budoucnost Nepomucena je jistě v rukou Božích. Ale je také zcela v odpovědné práci a pevné odvaze nás všech. Řekl bych to v prudké zkratce takto: budoucnost Nepomucena je spojena a propojena s budoucností cyrilometodějského odkazu a s budoucností všech našich křesťanských tradic. Je totiž živým a viditelným symbolem našeho spojení s Petrovým stolcem, symbolem naší přítomnosti v katolickém univerzálním Římě. Nejsem žádný prorok, nevím a nemohu vědět, co vše se stane v příštích letech a desetiletích. Víím jen jedno, že musíme a že chceme udělat vše, aby Nepomucenum nikdy nezapomnělo, že je zde pro naše země, pro naše diecéze, a aby si bylo stále více vědomo svého poslání konkrétně, živě a tvo-

řivě zviditelnovat přináležitost naší Církve ke všeobecné církvi Kristově a přináležitost našich národů ke křesťanské Evropě.

Otázka: Co byste nakonec vzkázal našim posluchačům, hlavně našim bohoslovcům?

Odpověď: Jen velmi krátce. Chtěl bych vás všechny ujistit, že na vás stále pamatujeme v modlitbě i při studiu a v práci. Víme o vašich nadějích i o vašich křížích. Vážíme si moc vaší vyznavačské věrnosti ke Kristu. Nepomucenum je právem Božím i právem lidským vaším seminářem. Chci vás také poprosit, abyste vytvářeli pokračovali v modlitbě za nás, hlavně za naše letošní novokněze. Modlitba znamená nesmírnou sílu, protože je spojenectvím s Pánem dějin, přítomností i budoucností. Hlavně bych chtěl pozdravovat a i potěšit ty, kteří nemohli či nesměli být přijati do semináře. Nevěste hlavu! Nezapomente, že Ten, kterému jste dali své slovo a kterého chcete následovat, proměňuje lidské nemožnosti ve vítěznou a radostnou naději.

DEN OTCŮ

připadá letos na 15. června. Potěšte svého tatínka pěkným blahopřáním, které máme v české, slovenské a anglické řeči.

Potřebujete-li dárek, najdete u nás české a slovenské recordy, kazety, knihy, dřevěné korbělíky, keramické pultítry, popelníky, kafičko s rumem. Pro zábavu hrací karty, mariášky a taroky.

Máme velký výběr dárků pro každou příležitost. Nabízíme vám křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniéry, kapesníky, panenky z Československa, náboženské sošky a růžence.

Určitě si budete moci vybrat něco krásného a užitečného.

Jaroslav Pecháček: Masaryk, Beneš, Hrad.

(Masarykovy dopisy Benešovi.) \$7.85, pošt. \$9.00.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, pošt. \$16.25.

E.M. Remarque: Tři kamarádi, \$6.95, pošt. \$8.25.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, pošt. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotíků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zasílali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Ra-
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Minarik
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlá
obsluha český
i anglicky

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář a dědy a otce v Československu

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Věřící v Československu se ptají:

„Máme strach?“

Máme. Jsme plni strachu, neboť nám hrozí, že přijdeme o své zaměstnání, že budeme bez služebního postupu, bez prémie, bez výplaty, bez možnosti vzdělávat se ve státních školách, bez nároku na svobodný pohyb, bez okruhu přátel, bez možnosti chránit své zdraví - a konečně že budeme bez života. Jsme plni strachu, že přijdeme o vše, čím se svět podbízí. Bojíme se fyzické bolesti a bojíme se i psychiatrického utrpení, které je z tohoto světa.

Zároveň si však sami odpovídají:

Na čem nám tedy záleží? Na Božím království, které není z tohoto světa, nebo právě na hodnotách světského života? K těm máme mít přirozeně úctu jako k části stvořitelského díla, mají být k užtku člověka, ne k jeho zotročení. Cožpak nám to Ježíš Kristus nepodal dost „po lopatě“? Hodnoty jeho království nemůže ohrozit nikdo z tohoto světa. Budou-li našimi životními hodnotami, nebudeme ohroženi žádným zásahem proti hodnotám světským. Tuto skutečnost můžeme formulovat také jinak: Budeme neohroženi. Od dob prvních apoštolů se ve světě nic podstatného nezměnilo; jenom kulisy na jevišti jsou jiné.

**Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým**

Memorial Day Greetings
FROM
"BUD"

A - B Window Cleaning Co.
☎ 939-3646

**I
M
P
O
R
T
E
R**

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postací

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Svatý otec si to přeje.

V roce 1947 v červenci konala se v Turině v Itálii 16. Generální kapitula salesiánů. Za českou provincii mimo jejího představeného, provinciála dp. Ignáce Stuchlého, se jí zúčastnil i Dr. Trochta. Byl jednohlasně zvolen jako delegát. Spolu se »staříčkem« Donem Stuchlým vydali se do teplých krajín, aby důstojně představili dílo sv. Jana Boska v Čechách a na Moravě salesiánskému světu.

Don Stuchlý mohl být s prací spokojen. Začal v Perose roku 1925, když mu bylo 56 let a nyní ve svých 78 letech měl ve své provincii v Čechách a na Moravě víc jak 250 kněží, bohoslovců, koadjutorů, kleriků a noviců. Těšil se, že zanechá brzy rozdělanou práci svému milému Štěpánovi.

Bůh ale měl jiné plány. Když byl Don Trochta na rozmluvě s hlavním představeným, sdělil mu Don Ricaldone, že přišla žádost z Říma, aby jej Salesiánská společnost uvolnila pro práci v diecézi litoměřické. Svátý otec si přál, aby Don Trochta byl litoměřickým biskupem. Don Trochta jako poslušný salesián se neodvážil dát představenému zápornou odpověď. Poukázal jen na své podlomené zdraví a na zvláštní obtíže, kterými ona diecéze oplývala. Dostal krátkou a jasnou odpověď: »Svatý otec si to přeje a ty tam půjdeš!«

Ta zpráva nebyla konečně pro Dona Trochta žádným překvapením. Jeho jméno kolovalo již dávno mezi těmi, kteří, jak obvykle, vědí vše dříve než ostatní. On sám svou kandidaturu musel tušit nebo snad znát odjinud již dříve. Začátkem 1947 píše své mamince na Valašsko, aby se vroucně modlila, aby jej podobný kříž nestihnul. »Modlete se, abych biskupem nebyl.« Jsou kandidáti na vysoké hodnosti, kteří si vroucně přejí, aby všichni věděli, že oni po tom vskutku vůbec netouží; patří to jaksi k dobrému mravu. Spolubratřím pražského salesiánského ústavu se však zdálo, že se Don Trochta spíše něčeho obává.

Snad bude v této souvislosti stát za zmínku jedna událost, dosud neznámá. Koncem roku 1945, bylo to před vánočními, dostal se Dr. Trochta s nějakou skupinou vojenských a politických činitelů přes Rakousko do Itálie. Jeli autobusem do Milána a pak na jih. Don Trochta se stavil v Turině, aby pozdravil představené, a v Římě skupinu dohonal. Nic podrobnějšího o této jeho cestě a jejich cílech není známo.

Po svém návratu do Prahy, procházel se pak Don Trochta po obědě podél plotu hřiště ústavu. To proto, aby měl jistotu, že ho nikdo neposlouchá. Volal si přítomné kněze a každému zvlášť stručně a krátce prý řekl jeho budoucnost; to, co jej čeká v příštích 10-20 letech.

Ten, kdo zaznamenal tuto událost, tvrdil, že z jeho strany se jednalo o pravou předpověď, která se doslova uskutečnila. Když vyjádřil tehdy Donu Trochtovi svoji nevěru, ten prý se usmál a řekl: »Nic si z toho nedělej, se mnou to bude ještě horší!«

Zaznamenáváme i my zde toto svědectví dnes již zesnulého spolubratra bez nároku na vysvětlování. Ani nejsme schopni dát uspokojivou odpověď na závěrečnou otázku, která se vtírá: »Znal tehdy Dr. Trochta budoucnost církve svaté v našich zemích?« Vyloučit to nemůžeme.

Litoměřická vinice Páně.

Na svátek sv. Václava, 28. září 1947, přinesly noviny a rozhlas zprávu, že severočeská diecéze litoměřická má nového pastýře, Dr. Štěpána Trochtu, dosavadního ředitele salesiánského ústavu v Praze-Kobylisích. Ve dvou letech 1946-1947 jmenoval Pius XII tři sídelní biskupy na uprázdněné stolce. V Brně to byl Msgre Karel Skoupý, rektor tamějšího semináře, v Praze Msgre Josef Beran, i on rektor pražského semináře, v Českých Budějovicích Msgre Josef Hlouch, profesor teologie na fakultě v Olomouci.

Msgre Štěpán Trochta byl jmenován však do diecéze,

ve které její biskup byl ještě na živu. Msgre Alois Weber, který byl německé národnosti, byl biskup svatého života. Pro jeho neohrožený protinacistický postoj za doby okupace jej sice nová vláda nevyvezla na hranice jako tisíce jiných členů německé národnosti, ale jeho stáří a nemoc, a zvláště nová politická a sociální situace v severních Čechách, znemožňovala prakticky jakoukoliv pastorační činnost. Biskup Weber se diecéze zřekl a za necelý rok zemřel.

Odsunuté německé obyvatelstvo ze sudetského území československé republiky ponechávalo pohraničí na pospas dobrodružným kolonizátorům, jak tomu bylo kdysi na »divokém západě«. Nové obyvatelstvo na území diecéze pocházelo ze všech stran Čech a Moravy; ze Slovenska, ba dokonce i z Polska a z Ruska. Politicky patřilo asi z 80% ke komunistické straně, která s půdou rozdávala nově přichozím i stranickou legitimaci.

Z náboženského hlediska tento nově připutovaný lid Boží našel sice v této zaslíbené zemi kostely a jiné památnosti křesťanského původu, ale nebylo, kdo by v kostelích kázal, sloužil aspoň v neděli mši svatou a uděloval svátosti. Na 449 far a 355 kaplanských míst (nepočítaje místa katechetů a profesorů náboženství) zůstalo v diecézi jen 107 českých kněží a 100 německých, na místo 1000 nebo aspoň 800 kněží, kterých by normálně bylo třeba k pastorační práci.

Biskupská konsistoř, kterou nový biskup našel v diecézi, spočívala z nemocného generálního vikáře a z jednoho německého kněze, který měl úraz a byl biskupským sekretářem. Kapitulu zastupoval jeden starý kanovník, který byl blízko smrti.

Někteří kněží spravovali tři nebo čtyři fary; jiní, zdatnější, až sedm či osm far. Mnoho kněží bylo starých a nemocných. Kněží německé národnosti nedostávali žádný plat od státu a stavěli nového biskupa i před naléhavý ekonomický problém.

Tento byl vskutku velmi akutní, poněvadž ani biskup nedostával žádný plat od státu. Biskupský důchod (mensa) byl obročím (beneficium). Spočíval ve dvou statcích, z nichž jeden byl v nájmu a nesl 40.000 Kč ročně, druhý byl spravován personálem zaměstnaným v biskupství a měl půl milionu dluhů. Biskup litoměřický byl, jak se sám vyjádřil, »nejchudším knězem diecéze.«

Litoměřická diecéze s absolutním nedostatkem kněží, spoustou neobsazených far a poškozených církevních objektů byla ze všech diecézí v Československu duchovně nejzanedbanější. Mnohé katolické osady byly úplně opuštěny, jejich kostely zabeďněny nebo vydrancovány, majetek farností rozebrán národními správci. Proto tam asi Svátý otec chtěl mít biskupem duchovního syna sv. Jana Boska. Byly to typické poměry pro salesiánskou práci.

Takový byl asi smysl odpovědi, kterou Msgre Trochta dostal 10. listopadu na svůj děkovný dopis, poslaný Sv. otci: ... »Svatý otec dobře ví, v jakých poměrech se nyní, bohužel, nachází litoměřická diecéze ... milerád uděluje apoštolské požehnání Tobě a všem těm, kdo budou spolupracovat s Tebou ve Tvém apoštolském působení.« Dominik Tardini.

A Msgre Trochta také v dopise zaslaném hlavnímu představenému úpěnlivě prosí, aby jej salesiáni neopouštěli.

Nezapomenutelná slavnost svěcení.

Pán Bůh dopřává někdy svým věrným trochu pozemské slávy, dřív než začnou trpět. I nový biskup litoměřický měl před výstupem na Kalvarii své krátké »Hosanna«. Neděle 16. listopadu byla určena ke slavnému biskupskému svěcení ve svatovítské katedrále.

Po svátku Všech svatých se najednou nový pan biskup ztratil. Nikdo nevěděl, kde je a nikdo se to nikdy nedozvěděl. Sekretář, pracovitý jak mravenec a mlčelivý jak ryba, dostal plnou moc vše vyřídit a zařadit, jak uzná za vhodné. Msgre Trochta si konal duchovní cvičení. Z dopisu, adresovaného 6. listopadu představeným do Turina, se dovídáme, že pražský nuncius Msgre Ritter mu nabídl svou vilu v Karlových Varech, aby si tam odpočinul a duchovně se připravil na přijetí svátosti plnosti kněžství.

V sobotu 15. listopadu konala se odpoledne ve Smetanově síni v Praze slavnostní akademie. Přátelé, bývalí spoluvězni, významné osobnosti, mládež, Junáci, spolubratři, všichni chtěli novému biskupovi projevit veřejně svou úctu a lásku. Byla to nezapomenutelná slavnost. Účinkovala hudba mladých studentů a oratoriánů, složená z pěti

kapel salesiánských ústavů; celkem 168 nástrojů pod taktovkou mistra P. Januše. Hráli vybrané a náročné kusy. Chlapecký pěvecký sbor salesiánských ústavů byl složen z 200 členů a předváděl klasické písně a nově složené úchvatné náboženské skladby hudebního skladatele mistra P. Františka Vitáska. Junáci vystoupili s dívčím sborem, vedeným profesorkou Kůstkovou. Dle úsudku odborníků hudba, zpěvy, sborové recitace, dialogy, vše to mělo velkou uměleckou úroveň.

V přeplněném sále promluvili: poslanec Dr. Horn jménem Svazu osvobozených politických vězňů, Dr. Velen Fanderlík jménem Jednotné junácké organizace. Byl přítomen pražský nuncius Dr. Saverio Ritter, všichni biskupové z Čech, z Moravy a ze Slovenska. Seděl tam ministr školství Dr. Stránský, zástupci ministrů, pražská inteligence, mnoho spolupracovníků a přátel vysoké pražské společnosti. Nakonec poděkoval všem Msgre Trochta, který si tehdy poprvé oblékl nové biskupské šaty, přivezené mu darem z Itálie.

Den nato slavnostní svěcení v katedrále sv. Víta. Hlavním světitelem byl nuncius Msgre Ritter, spolusvětitelem pražský arcibiskup Msgre Josef Beran a královéhradecký biskup Msgre Mořic Pícha. Prezidenta Beneše zastupoval přednosta jeho kanceláře Dr. Smutný. Byli také přítomni: zástupce ministerského předsedy Gottwalda a členové vlády: ministr dopravy Dr. Pierot, techniky Ing. Kopecký, školství Dr. Stránský, zdravotnictví Dr. Procházka. Ústavodárné Národní shromáždění zastupovali místopředsedové: poslanec Petr a poslankyně Hodinová-Spurná. Mimo to byli přítomni nositelé vojenských hodností, zástupci vysokých škol atd., atd.

Obřady svěcení, již samy v sobě úchvatné, doprovázeli liturgickými zpěvy: Svatovítský chrámový sbor, Venhodovi zpěváčci a salesiánský chlapecký sbor. Na konci obřadů kráčel nový biskup s berlou, pastýřským prstenem a mitrou v průvodu spolusvětitelů chrámem a žehnal klečící lid. Když došel ke své milované mamince, políbil ji ruku.

Z velehramu sv. Víta vešli biskupové a pozvaní hosté do arcibiskupského paláce. Provázel je nesmírný jásot věřících. Pan arcibiskup Beran představil pak z balkónu paláce nového litoměřického biskupa, zároveň i s jeho starou maminkou, zástupcům shromážděným na Hradčanském náměstí. Radostný jásot nebral konce. Spojené kapely salesiánských ústavů koncertovaly mezi tím před dómem sv. Víta.

Odpoledne byla na Hradčanském náměstí přehlídka Junáků. Potom pochodovali Junáci za doprovodu hudby na Václavské náměstí, kde položili věnec k soše sv. Václava. Msgre Trochta zatím kázal v katedrále sv. Víta na odpolední pobožnosti.

Památný den přinesl novému biskupovi mnoho dojmů, z nichž bude dlouho žít ve svých vzpomínkách. Nejhlouběji se mu však zaryla do srdce slova jeho matky, která mu řekla při obědě. Do sympatického řečnění a přípitků vybraných hostů zapadlo zvláštním prorockým tónem maminičino napomenutí: »Nedej na jejich řeči! Dnes ti volají: Hosanna, a zítra budou křičet: Ukřižuj!«

Slova staré maminky slyšeli jasně všichni, kdo seděli kolem nového biskupa. Vyjádřila tím nejen své mínění o lidské slávě, ale její srdce vytušilo správně blízkou budoucnost.

(Pokračování příště)

THE BALTIC HOLOCAUST HASN'T ENDED...

by Ojars Kalniņš

In the early morning of June 14, 1941, two heavily armed agents of the Soviet security police invaded the home of a Latvian in Soviet-occupied Riga. They ordered him out of bed and informed him that he was to be immediately deported to Soviet Russia as an „undesireable element”.

They gave him fifteen minutes to pack. He was not even allowed to say goodbye to his wife, who was paralyzed and thus unable to go with him. "Her heart rending screams are still sounding in my ears," he stated later in a letter to the Latvian Minister in Washington DC. He was one of the lucky few to survive the Soviet-Nazi alliance to destroy the Baltic people. His wife was not. Although she lived through the first Soviet occupation of Latvia, she was later killed by the Nazis.

The above episode is typical of thousands experienced by Latvians, Lithuanians and Estonians on the night of June 13-14, 1941. During the previous year of occupation, when Baltic governments were toppled and leaders murdered, the people of these nations had already begun to feel the political consequences of Soviet rule. This night would bring the true meaning of „Sovietization” home to friends and loved ones.

It meant terror, beatings, deportation and death. In one fiendishly coordinated night of activity, the Soviet secret police arrested and deported over 15,000 Latvians. With similar sweeps in Estonia and Lithuania, the Soviets dragged off over 50,000 Baltic men, women and children and packed them into railroad cattle cars for a terrifying journey to Siberian slave labor camps. Many died in transit. Others died in the camps.

What began on June 14, continued for several weeks until over 100,000 Balts had been torn from their homes and families and sentenced to deprivation, degradation and death in Siberian forests, sub arctic tundras and arid steppes. They had received no warning. They had been charged with no crimes. To the Soviet regime in Moscow, they were simply annoying obstacles in the way of the Soviet invasion and absorption of the Baltic States.

If the viciousness of the Soviet takeover of the Baltic States sounds similar to what the Nazis

did in Eastern Europe, it shouldn't come as a surprise. The Soviets and Nazis were both spiritual and political allies. In the 1939 Molotov-Ribbentrop Pact, Moscow and Berlin agreed to a neat division of Europe. The Soviets could have the Baltic States. Finland and part of Romania. The Nazis could have everything due west.

Thus, like brothers in blood, Stalin and Hitler proceeded to carve up and cut out the hearts of countless ancient Northern and Eastern European nations, cultures and people.

Hitler, of course, was finally stopped after destroying more than 11 million innocent lives. Stalin, however, eventually joined the Allies against Hitler, and thus had a free hand to ring up a total of more than 20 million dead.

Today, the Soviet-Nazi engineered destruction of the Baltic States continues. The nations of Latvia, Estonia and Lithuania remain under illegal Soviet rule. Mass deportation has been replaced by systematic repopulation. The extermination of individuals has been superseded by the extermina-

tion of cultures, languages and traditions. What Hitler and Stalin wrought, Gorbachev continues.

French journalist Jean Francois Revel has stated that „Soviet imperialism is irreversible not because it is invincible, but because it achieves recognition as legitimate under international law: sooner or later, de facto power is accepted as rightful power.”

Baltic Freedom Day, June 14, was created to make sure that the illegal Soviet occupation of the Baltic States is not accepted as „legitimate under international law.” It calls attention to the beginning of Soviet genocide against the Baltic peoples. It is observed in the White House, the US Congress and in nations throughout the world. It is a day of remembrance for a night of terror that has continued for 45 consecutive years. It is a chilling reminder that the Soviet war against the Baltic people has not ended.

PROTECT YOURSELF AGAINST THE DRUNK DRIVER

Drunk drivers have received a good share of media attention in recent months, however, ways to defend oneself against the drinking driver have not been emphasized according to Police Superintendent Fred Rice.

The best defense is to attempt to get out of the drinking driver's path, Superintendent Rice said. Here are some survival tips suggested by the National Safety Council:

1. The „head-on” collision is the most deadly of all accidents. If the other driver is coming straight at you, slow down quickly and stop or drive off the road if possible. Sound your horn or flash your lights but do not try to pass the oncoming car. The driver may recover at the last minute and swerve right into you.
2. If the driver behind you is driving erratically, turn right at the first intersection and let him (or her) go by. The driver may be drunk, sick or falling asleep...therefore their actions are completely unpredictable.
3. If the driver you suspect of being drunk is in front of you...stay as far away from him as possible.
4. Last, take the driver's license number and the description of the vehicle and report it to the police.

As a defensive driver, slow down and expect the „unexpected”, Superintendent Rice said.

TOTEM POLE REPLICA SLATED FOR INSTALLATION MAY 21 AT WAVELAND

A 40-ft. hand carved totem pole will be raised during a dedication ceremony at 10 a.m. Wednesday, May 21 at Waveland and Lake Shore Drive in Lincoln Park.

The pole, a gift from Kraft Corp., is a replica of the historic „Kwa Ma Rolas” totem which stood at the site for 56 years and was returned to Canada at the request of that government last fall. Kraft is also dedicating the pole to children of the Chicago area.

Chicago Park District General Superintendent Edmund Kelly as well as Kraft and other District officials will make brief remarks during the ceremony.

The replica was carved by Kwakiutl artisans, descendants of the Indians who carved the original. The original pole was sent the University of British Columbia Museum of Anthropology in Vancouver. Two Kwakiutl carvers here for work on a project at the Field Museum in 1982 were shown the totem and recognized its historic value to the Canadian people.

Kwakiutl Indians live in the Pacific Northwest on the shoreline of Vancouver and adjacent mainland. They developed great skill at art carving, especially totem poles, masks and ceremonial objects.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

VOICE OF THE NATION

CARPATHO-RUSYN RESEARCH CENTER, INC.

CARPATHO-RUSYN STUDIES COME OF AGE

Philadelphia, Pa. Individuals from as far away as Massachusetts, Vermont, Minnesota, even Dublin, Ireland joined the nearly 75 people who came to the University of Pennsylvania in Philadelphia on April 19 to hear several scholarly presentations at a seminar entitled „Carpatho-Rusyn Studies: New Research and New Sources, A Decade of Work, 1975-1985.”

Co-sponsored by the Carpatho-Rusyn Research Center and the Center for Soviet and East European Studies at the University of Pennsylvania, the seminar was organized by Edward Kasinec (Chief, Slavonic Division, New York Public Library) and chaired by Professor

Joan L. Roccasalvo (University of Scranton). There were twelve participants, eight who delivered scholarly papers and four who provided commentaries.

All papers dealt with the Carpatho-Rusyn experience in the European homeland and America, and each provided a different perspective, whether from the field of folklore, religion, history, immigration, music, literary history, or bibliography. Professor Patricia Krafcik (Dickinson College) opened the seminar with an engaging comparative discussion of the seventeenth-century Carpathian brigands, Janošik and Dovbush. The Reverend Dr. David Petras (Byzantine Catholic Diocese of Parma, Ohio) reviewed the history of the Ruthenian Rite liturgy and pointed out what aspects were worthy of retention and which should be removed because of

external influences. Andrew Drozd (University of Texas) spoke about the incorporation of Subcarpathian Ruthenia into the Soviet Union in 1945 and was very critical of the Czechoslovak government under President Beneš. The morning session concluded with an incisive critical commentary by the Reverend Dr. Robert Slesinski (Yonkers, N.Y.).

During the afternoon session, Professor Thomas F. Sable (University of Scranton) spoke of the positive role played by the laity in the creation of Rusyn churches in America before World War I. Professor Joan Roccasalvo (University of Scranton) traced the history and manuscript tradition of the Carpatho-Rusyn plainchant (prostopinije). Dr. Julianna Dranichak (State University of New York at Binghamton) analyzed the mid-nineteenth century Prešov Literary Society and its 1852 literary almanac which at the early date included the work of 12 Carpatho-Rusyn writers, including 3 women. Shorter communications were provided by Professor Robert A. Karlowich (Pratt Institute) on the second volume of the guide to the Amerikansky Russky Viestnik (1914-1927), and by the seminar's organizer Edward Kasinec on the recent growth of American library holdings in Carpatho-Rusyn materials.

The final session reviewed the seminar's afternoon presentations with commentaries by Professor Thomas E. Bird (Queens College) and Professor Richard Renoff (Nassau Community College). Professor Paul R. Magocsi (University of Toronto) concluded with remarks on the recent past and the future of Carpatho-Rusyn studies. He noted the remarkable growth of interest in the area worldwide during the decade since 1975, pointing out that all but one of the speakers at the Philadelphia seminar began their scholarly interest in the field during the last ten years. He suggested that during the next decade means should be found to bring together the various scholars in Carpatho-Rusyn studies who now generally work in isolation.

The Philadelphia seminar proved that the field of Carpatho-Rusyn studies in the United States is flourishing and that the next decade should be even more promising than the last.

style quilt work. She specializes in Cathedral Window Patchwork and decorated clothing.

Marion Huyck, Evanston, will conduct two workshops: „Handpiecing for Beginners” at 1:00 PM Thursday, and „Pleated Pineapple” at 1:00 PM on Friday. Each workshop is of 3 hours duration. The cost of these workshops is \$30.00 each. Marion Huyck is a self-taught artist working in the quilting medium since 1976. She maintains a studio at home, teaches and lectures nationally, and specializes in commission work. Her quilts have been exhibited across the country and in Japan, and have appeared in a number of publications. They hang in public and private collections.

Additional quilts are being accepted for exhibit. There is no entry fee for quilt exhibitors, and stands will be provided no charge.

A quilt will be raffled off, and the chances will sell at the show for \$1.00 each; 6 for \$5.00.

As an added filip, on Saturday night, at 7:30 PM, in the College Jedlicka Auditorium, (same location) a variety show, „Chamber Music” will be held. Tickets are only \$2:00 each, and they will be sold at the door.

For further information, or to register for a class, please call Cindy Carroll, at 823-4396.

Put these dates - May 29th - thru June 1st - on your calendar - Come to see, to learn, to enjoy, and possibly, to win!

The Cicero Berwyn Fine Arts Council

has scheduled a large quilt show to be held May 29 through June 1st, inclusive, at Morton College, Central & Pershing, Cicero. The hours are from 1:00 to 9:00 PM on Thursday and Friday; 9:00 AM to 7:00 PM on Saturday; and 1:00 to 5:00 PM on Sunday. The entry fee is \$3.00 Group rates are available.

Embroideries will also be included.

Lori Kratovil, noted fiber artist and teacher, Cicero, will show slides of quilts, with commentary. Ms. Kratovil is a graduate of the Art Institute and has attended the Univ of California, Illinois, and the Institute of Allende, Mexico. Ms. Kratovil says that when working in fibre, she thinks of herself as working with paint, and uses her needle as a paint brush. Ms. Kratovil will be on at 7:30 PM on Thursday and Friday; 4:30 on Saturday; and 2:00 PM on Sunday. Her talks will be available to everyone, at no extra cost.

Margaret Bowman, Lombard, will run a five-hour workshop on crazy quilts on Saturday, from 10:00 AM to Noon; lunch break; 1:00 PM to 4:00 PM. Cost of this workshop is \$40.00 each. Ms. Bowman went to England in 1978 to study English embroidery, and has gone back four times since then to teach the English American

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

DON'T GIVE UP ON YOUTH!

We have recently learned about a movement among the youth of the nation which refutes the stereotyped notion of the “Me generation” and helps restore confidence in the future of our great country.

The generation now moving into positions of leadership is not thoroughly hedonistic. Many of our young Americans possess the very same values which motivated those great men who created this nation. This is certainly true of those we have found in the Young Conservative Foundation.

The “central truths” which these fine young Americans affirm are: Americanism, Individualism, Free Enterprise and Military Strength.

Americanism, of course, is a very abstract and much misused term. But the Young Conservatives spell out what they mean as: “Integrity, self-reliance, and respect for reason and ability.”

We would define the term differently, but those are certainly sound values, indicating that these young people are on the right track.

Likewise, Individualism is abstract until defined. These folks see that as the advancement of the individual under the guidance of God as the “essence of the American Dream.”

When it is recognized that we are engaged in an ideological struggle for the minds of men—

and that this struggle is between the forces of freedom and regimentation—which means between individualism and collectivism—we see how well-oriented these young men and women are.

Everyone, it seems, is for “free enterprise,” another of those abstract terms; but what is the essence of this concept? The YCL see it clearly as economic freedom, the necessary parallel to political freedom, both of which are absolutely essential as the two pillars of a free society.

Recognizing there is loose in the world an ideology which is dedicated to world domination, these young leaders recognize the necessity for a strong defense structure.

Based on these fundamental principles these Young Conservatives have launched a “Private Initiative War Against Moscow, based on the sound belief that the Soviet Union threatens the freedom of every American—now living and for generations to come.

Says David Finzer, chairman of the organization: “For over forty years concerned citizens across the land have pressured the United States Government to take resolute, effective action against the rising spectre of world wide communism. They have sponsored meetings, elected politicians, signed petitions and waved banners. For forty years they have failed.

“Instead of action, the American people have had to settle for excuses. Instead of pressing for world freedom, the U.S. policy was—at best—one of containment and—at worst—one of piecemeal surrender.”

Based on the time-honored tradition of good old American self-reliance, the Young Conservative Foundation is providing the leadership for those millions of citizens who have decided it's time to take matters into their own hands in opposing the Soviet threat.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105